

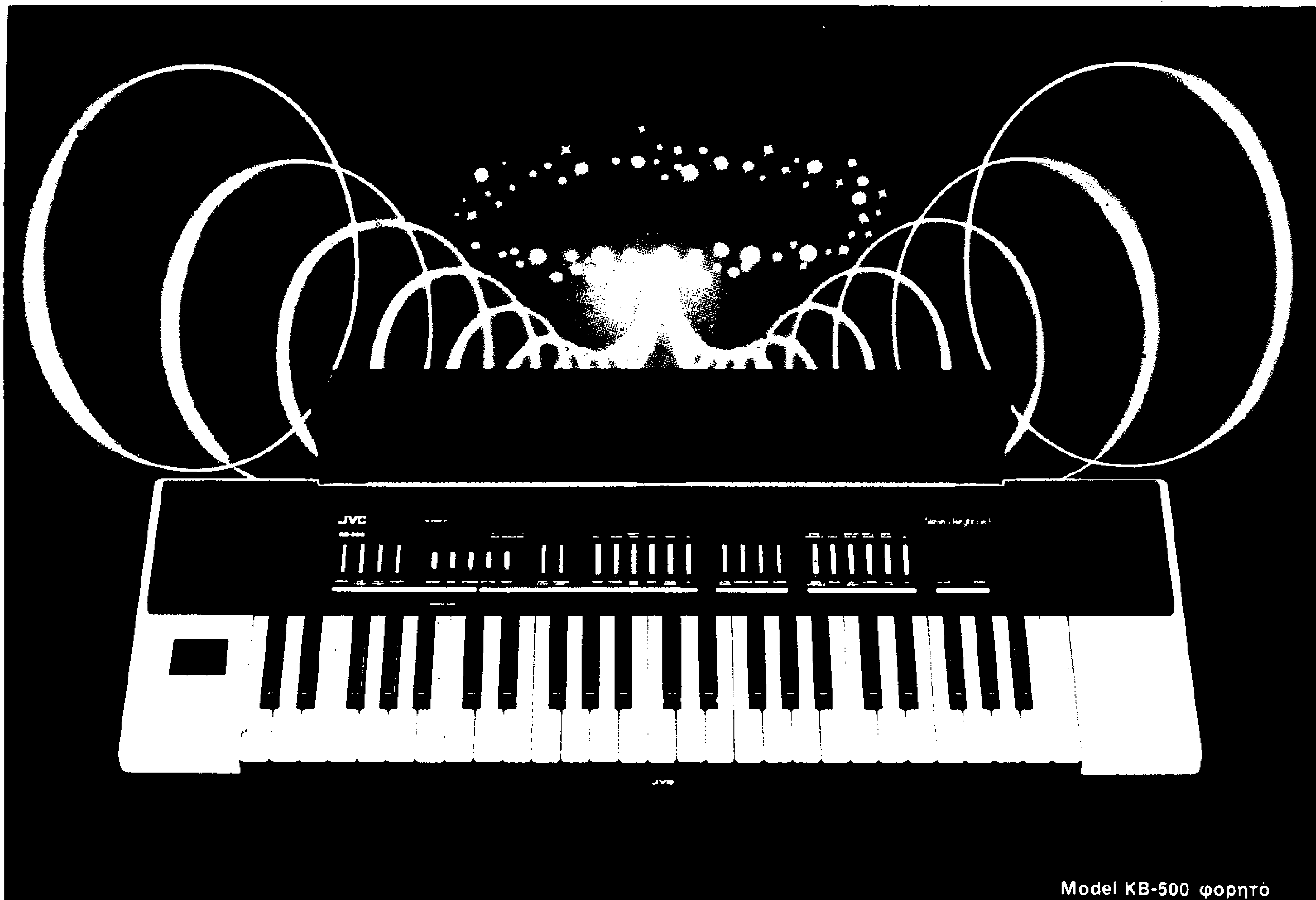
ΝΤΕΦΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

- ΝΙΚΟΣ ΕΥΔΑΚΗΣ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΔΥ...
- ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

- Ο ΜΑΝΘΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΤΟΥ
- ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ '83: ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΘΥΜΙΟΣ ΣΤΟΥΡΑ-Ι-ΤΗΣ: ΕΝΑΣ ΜΠΟΥΖΟΥΕΝΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΤΕΑ
- ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ
- Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ SUNNY ADE
- ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
- 100 ΔΡΧ.

Model KB-500 φορητό

Ο ήχος των ονείρων σας από τη JVC

Αν είστε φίλοι της μελωδίας ... Εμπιστευθείτε την JVC για να σας μεταφέρει με το νέο Stereo KB - 500 το «μουσικό κλειδί», σ' έναν ολόκληρο καινούργιο κόσμο ακουστικής απόλαυσης.

Το KB - 500 περιέχει:

Το μαγικό Ultra Chord που μετατρέπει τις απλές νότες μιας μελωδίας σε ολόκληρα χορωδιακά κομμάτια.

Μια εκπληκτική σειρά από εκατασιακά ρεαλιστικές φωνές και ρυθμούς.

Τους ήχους μιας συναυλίας.

Τον μοναδικό comprecorder - ένα βοήθημα παιχνιδιού για αρχάριους και προχωρημένους και πολλά ακόμα.

Το Stereo KB - 500 είναι σχεδιασμένο για 80' S είναι ελαφρό, compact με δύο χρωματικούς τόνους. Είναι φορητό, με 3 πηγές ρεύματος AC, DC και μπαταρία αυτοκινήτου.

Το νέο στερεοφωνικό KB - 500 είναι

Ένας νικητής πάντα και παντού!

KB - 500 Ισχύς 5 watt stereo, 10 ρυθμοί, 10 χαρακτηριστικοί τόνοι, 49 πλήκτρα. Υποδοχές: rental, μικρόφωνο, ακουστικά AUX. Δυνατότητα απομνημόνευσης τριών επιλογών comprecorder

Model G - 250/350

73/65
M

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ ΜΑΣ

Ελάτε στο VICTRON MUSIC CENTER Διδότου 14 να σας εκπαιδεύσουν πεπειραμένοι καθηγητές στο ηλεκτρονικό όργανο

ΕΚΘΕΣΗ - ΕΠΙΔΕΙΞΗ: Ασκληπιού 26 & Διδότου γωνία Τηλ. 32.39.341-7.

JVC
VICTRON

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΘΥΕΛΛΗΣ

10 ΜΠΟΦΩΡ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ 10

- ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ: «ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ»
- BOB DYLAN: ΤΙ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ
- ΟΙ «ΔΡΟΜΟΙ» ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
- ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ '83: ΟΡΓΑΣΜΟΣ Ή ΧΑΟΣ;
- ΟΙ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
- SID VICIOUS: ΖΩΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ
- και βέλε...

ΝΤέφι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 86.43.852

ΕΚΔΟΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΚΙΣΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ
ΠΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΓΩΓΑΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ
ΜΙΤΣΗ ΝΟΥΣΙΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΤΣΙΛΙΒΑ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΚΟΜΙΚΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΝΤΟΡΑ ΡΙΖΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 100
ΤΗΛ. 265.708

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

Ε. ΚΑΛΕΜΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Σόλωνος 116

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ
ΤΗΛ. 25.13.308

ΑΤΕΛΙΕ

ΑΚΜΗ
ΚΕΡΑΜΙΚΟΥ 51
ΤΗΛ. 5222408

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

Δ. ΔΑΛΑΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.
ΑΡΓΟΥΣ 3 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΗΛ. 5752.675

ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΑ

● Ήδη από τα πρώτα 8 τεύχη του περιοδικού έχει γίνει φανερό ότι σιγά-σιγά και συστηματικά παρουσιάζονται (και καταγράφονται) ένα προς ένα όλα τα πρόσωπα που έπαιξαν (και πολλά παίζουν ακόμα) σπουδαίο ρόλο στη διαμόρφωση και εξέλιξη του ελληνικού τραγουδιού.

Σ' αυτό το τεύχος φιλοξενούνται δυο οργανοπαίχτες (ο Μάνθος Σταυρόπουλος και ο Θύμιος Στουραϊτης) όχι και τόσο «διάσημοι» στο πλατύ μουσικόφιλο κοινό. Δεν είναι καθόλου υπερβολή να αποκαλύψουμε ότι για πρώτη φορά δίνεται η ευκαιρία σ' αυτούς τους ανθρώπους να αυτοπαρουσιαστούν μέσα από ένα έντυπο, κι ας μόχθησαν κι αυτοί τόσα χρόνια —κάθε βράδυ— γι αυτό που για άλλους υπερπροβαλλόμενους «συνάδελφους» τους αποτελεί πια χρυσοφόρα πηγή πλουτισμού τους, και μόνο.

● Ο Νίκος Ξυδάκης δεν επιλέχτηκε για το εξώφυλλό μας μόνο γιατί γράφει ωραία τραγούδια, ούτε βέβαια γιατί είναι φίλος μας. Επιλέχτηκε κυρίως γιατί η δουλειά του αποτελεί σήμερα τον «τρίτο» δρόμο στο λαϊκό μας τραγούδι και για να καταδείξουμε ότι το αδιέξοδο πολλών δημιουργών είναι στις πιο πολλές περιπτώσεις ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ.

● Ο «Απολογισμός» του '83 αποτελεί αφορμή για την ανάλυση του σύγχρονου πολιτιστικού ρεύματος —φτιαχτού και αυθόρμητου— στον τόπο μας και αρχή για την διαμόρφωση μιας πρότασης.

● Μια πρωταθλήτρια που βάλεται από πολλές μεριές, ένας μερακλής εκδότης που προχωράει σχεδόν μόνος, ένας αφρικάνος βασιλιάς που κερνάει μουσική τη Δύση, το με καθυστέρηση δημοσιευόμενο γράμμα του Μανώλη Ρασούλη (συν την απάντηση) και μύρια άλλα θέματα συναποτελούν το ΝΤΕΦΙ 9, που σας συστήνουμε —εντελώς αμερόληπτα— να το διαβάσετε ΟΛΟ! Για να ευχαριστηθείτε και να μας συγχωρέσετε που δεν κυκλοφορήσαμε πριν απ' τις γιορτές! ΝΑ ΄ΣΤΕ ΚΑΛΑ!

«N»

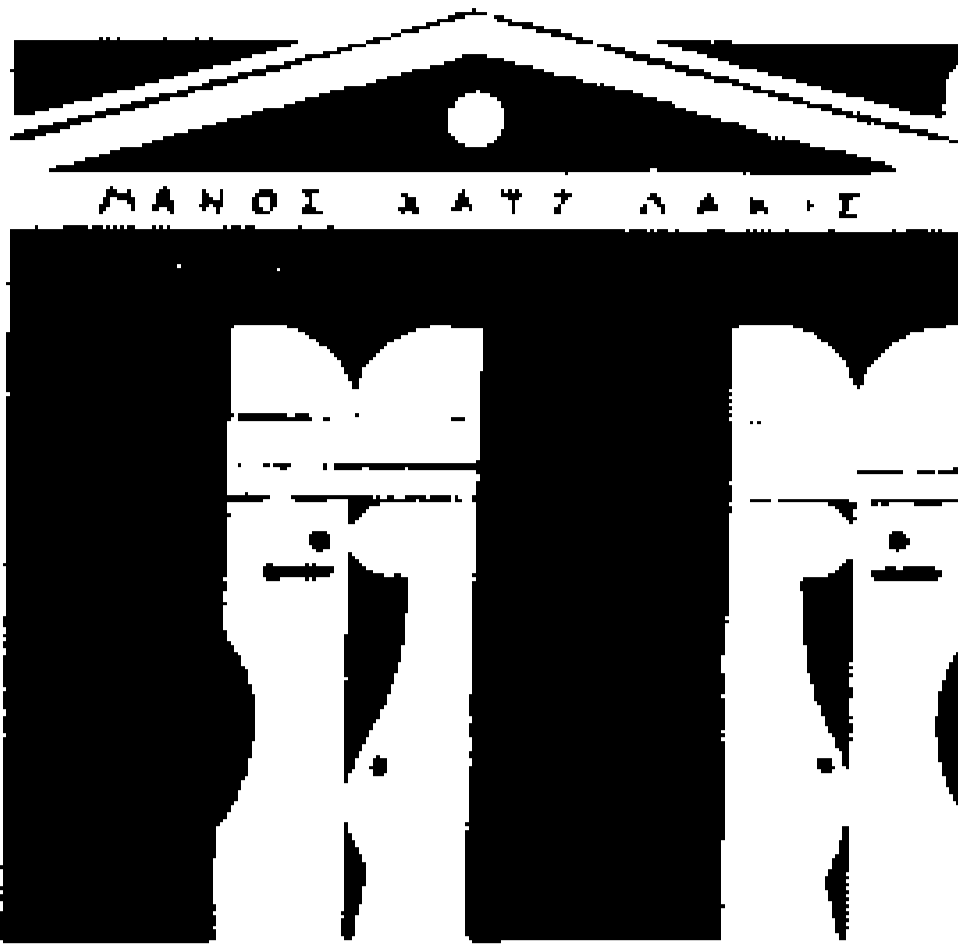
ΝΤΕΦΙ 9

● ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 1 ● ΣΧΟΛΙΑ 3-13 ● ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ 14-17 ● ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ 18-19 ● ΜΑΝΘΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΠΟΥ «ΜΙΛΑΕΙ» 21-27 ● ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ: ΓΛΕΝΤΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪ-ΑΣ 28-29 ● ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ 31-35 ● ΞΕΝΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ 35 ● KING SUNNY ADÉ 37-39 ● ΘΥΜΙΟΣ ΣΤΟΥΡΑΪΤΗΣ: ΕΝΑΣ ΜΠΟΥΖΟΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΤΕΑ 40-42 ● ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ '83 43-45 ● ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΓΡΑ» 46-50 ● ΟΙ ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΜΕΡΟΣ Β' 51-54 ● ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ, ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ 55-60 ● ΜΠΑΡ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΑ 62-63 ● ΑΘΛΗΤΙΚΑ: Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΓΩ Τ. 64-65 ● ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ 66-67 ● ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ 68-73 ● ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ 74-80 ●

Τις φωτογραφίες του Νίκου Ξυδάκη τις έβγαλαν οι: Στέλιος Ελληνιάδης (εξώφυλλο, σελ. 17), Κώστας Γουδής (σελ. 14) και Χίλαρυ Λις (σελ. 15,16).

ΤΕΥΧΟΣ 9 10-11/83 ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ^{ΡΟΤΟΣ}
ΟΙ ΜΠΑΛΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

STEREO

Δίσκοι - LYRA - Ταινίες

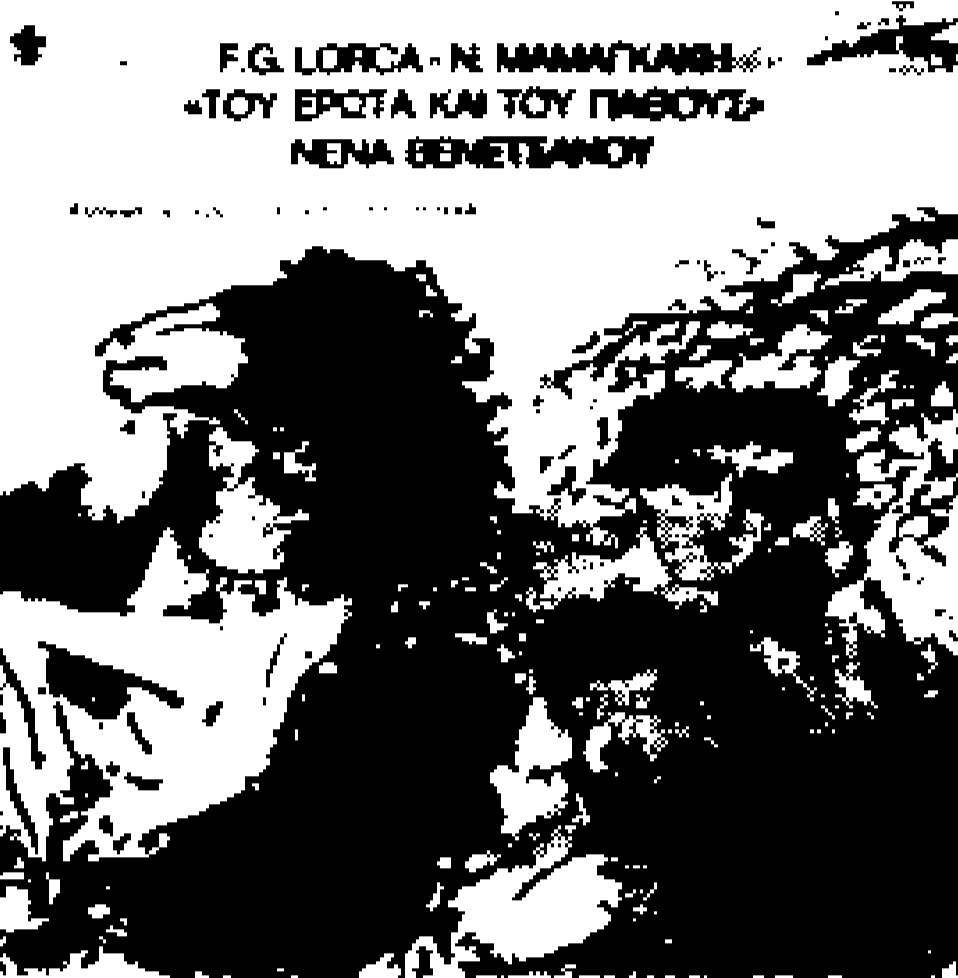
ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΛΙΟ ΜΕΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

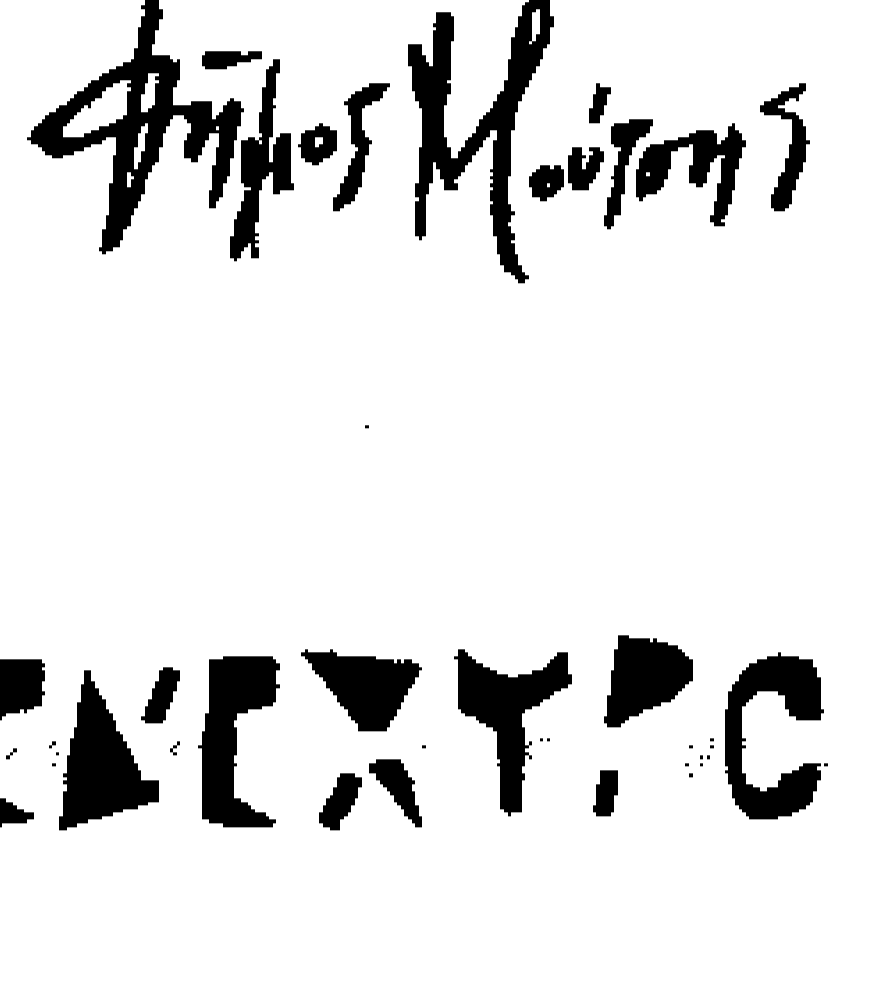
ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
20 ΧΡΟΝΙΑ ΔΡΟΜΟΣ
STEREO

F.G. LORCA - Ν. ΜΑΜΑΓΚΑΚΗ
"ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ"
ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΝΑ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ

STEREO

ΜΕ ΤΗ ΓΑΥΚΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ

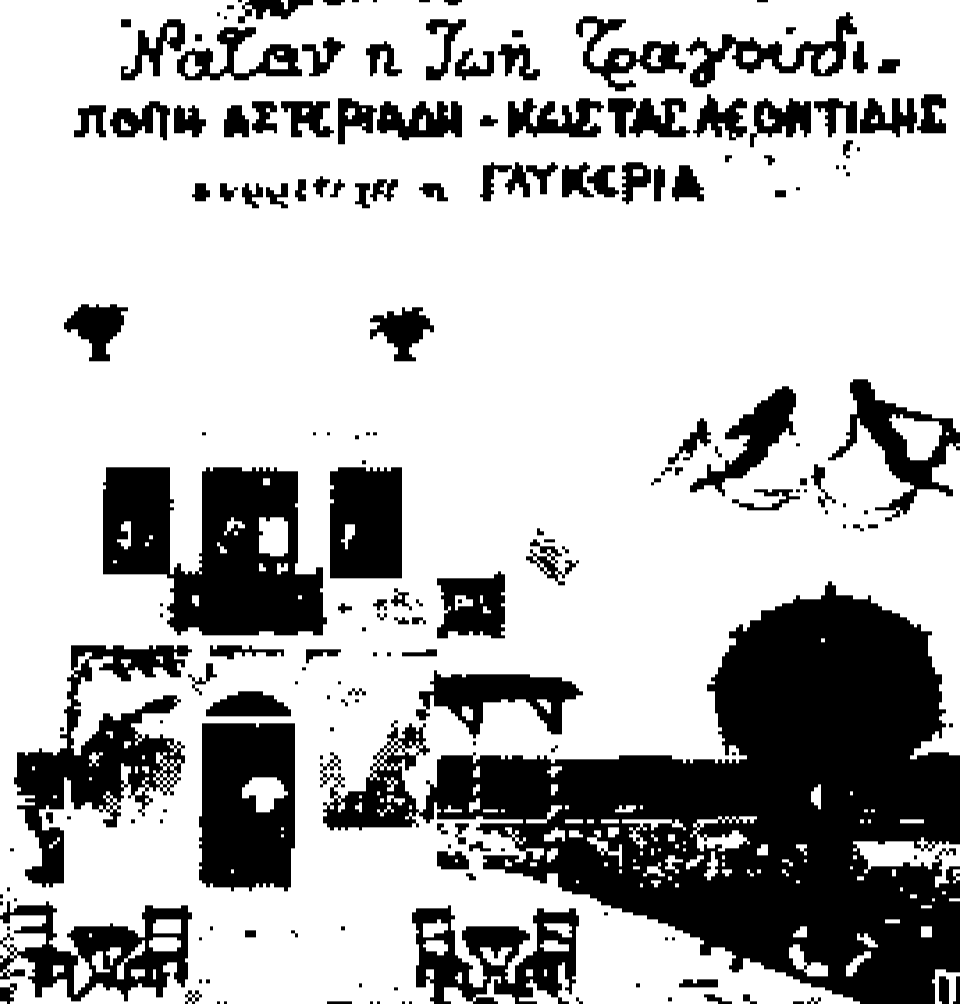
STEREO

ΜΕ ΤΗ ΓΑΥΚΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ

STEREO

ΜΕ ΤΗ ΓΑΥΚΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ

STEREO

ΑΝΗΘΥΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ
ΜΗΡΑΚΙΑ ΚΑΝΟΝΑ ΚΑΙ ΘΕΜΑ ΣΟΒΑΡΟ

STEREO

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ
ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΗ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΑΒΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΥ

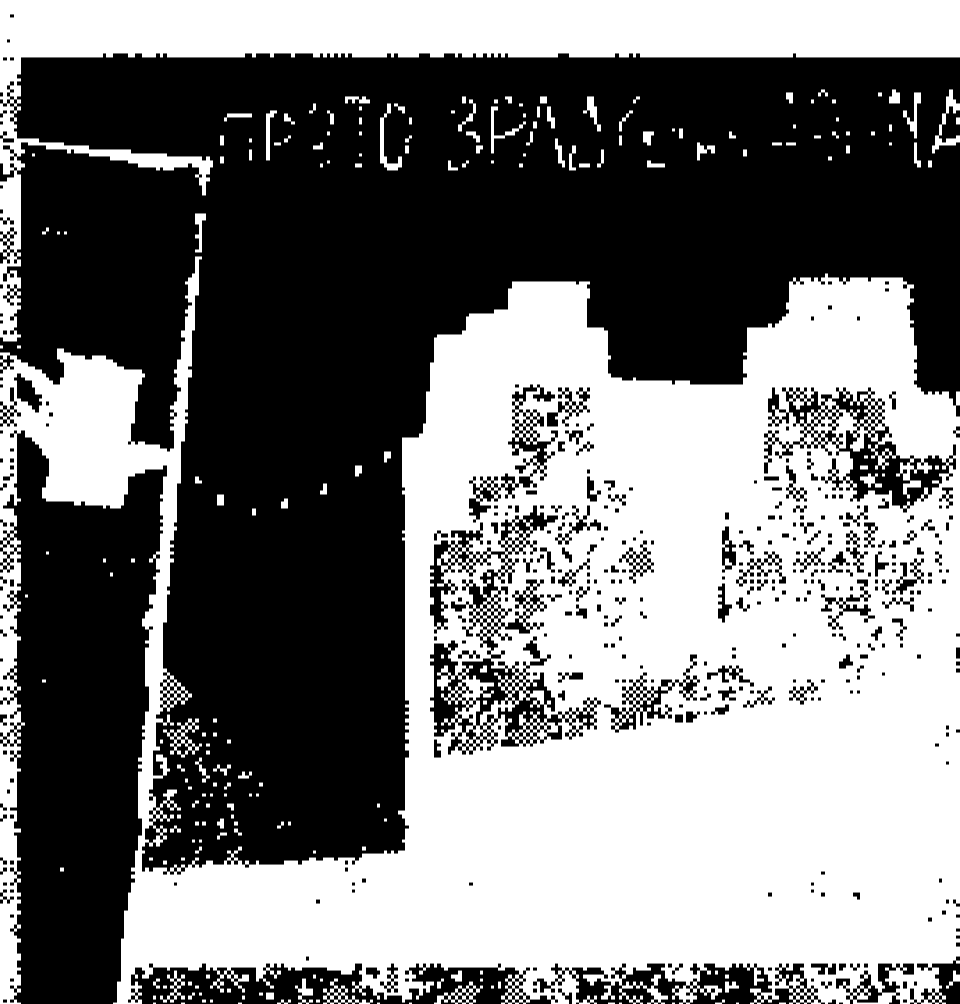
STEREO

ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΗ
ΜΕ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ

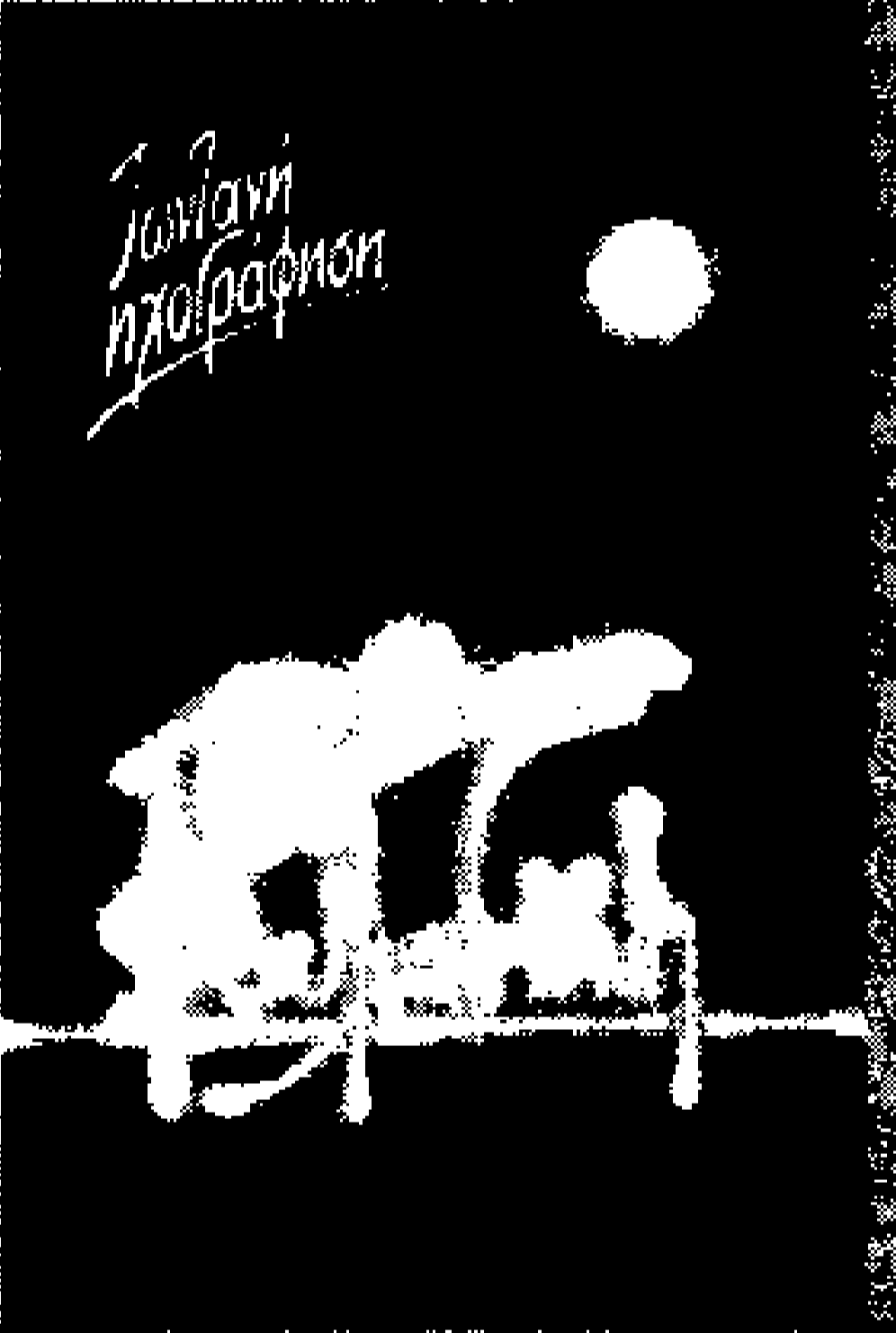

STEREO

ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΝΙΚΟΥ ΕΥΔΑΚΗ

STEREO

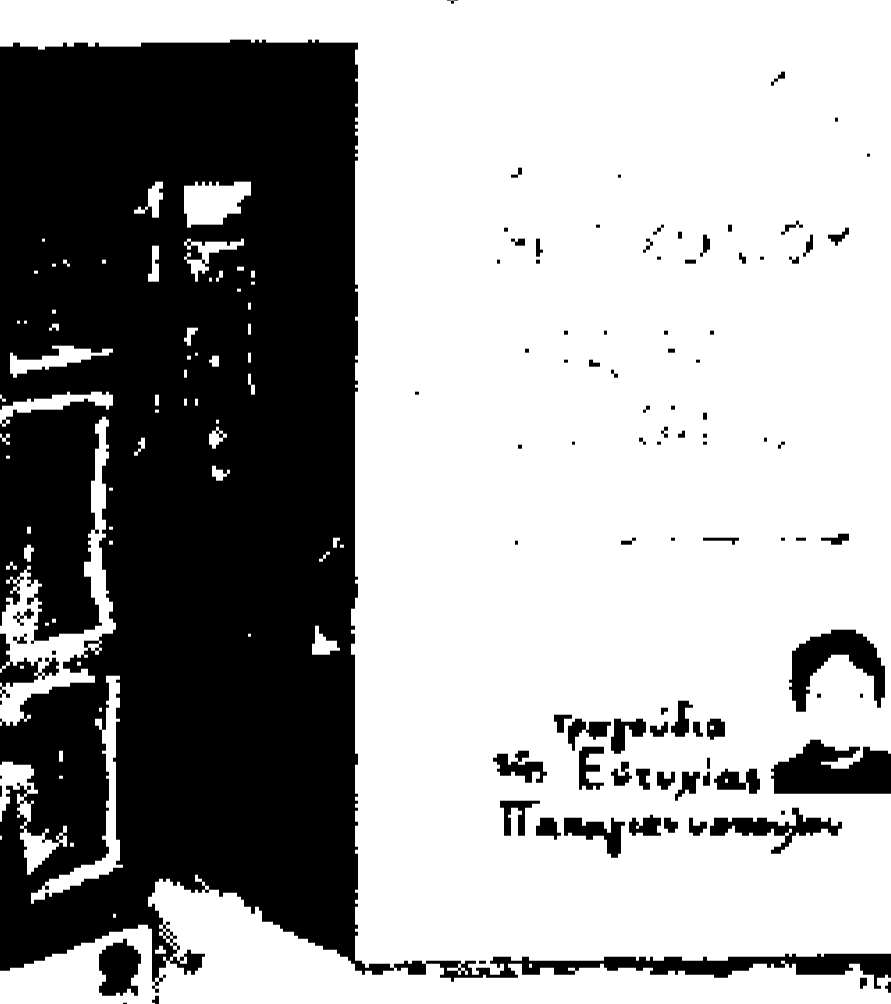

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ

STEREO

ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

STEREO

ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΟΥ 1983

Ο ΑΗΛΑΟΣ
Δ. ΛΑΓΠΙΟΣ - Μ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

STEREO

STEREO

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

STEREO

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

STEREO

ΓΑΥΚΕΡΙΑ
από τη Σύμνη στον Πειραιά

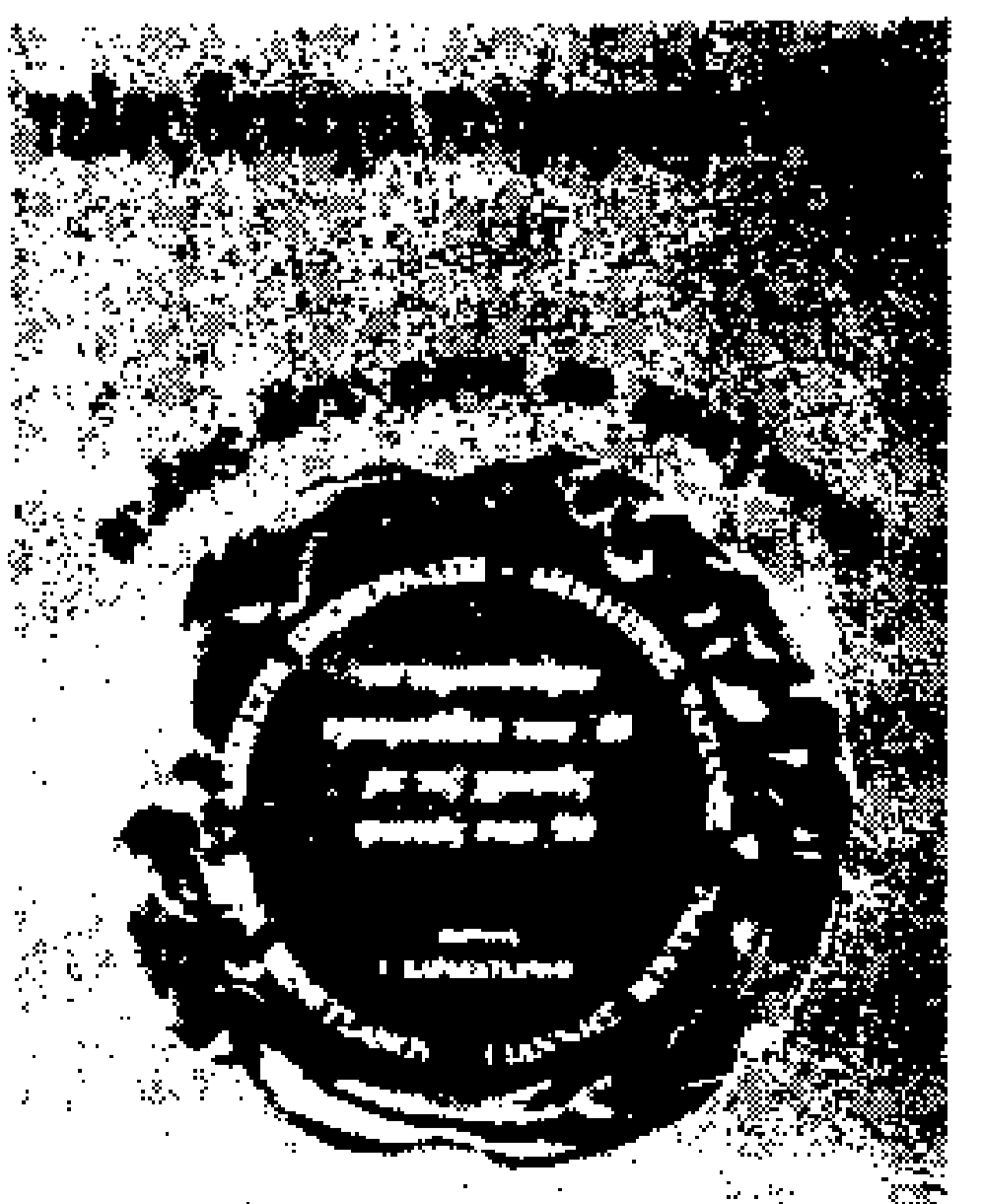

STEREO

ΑΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΗΛΑΔΟΝΗΣ
ΧΑΜΗΛΗ ΠΤΗΣΗ

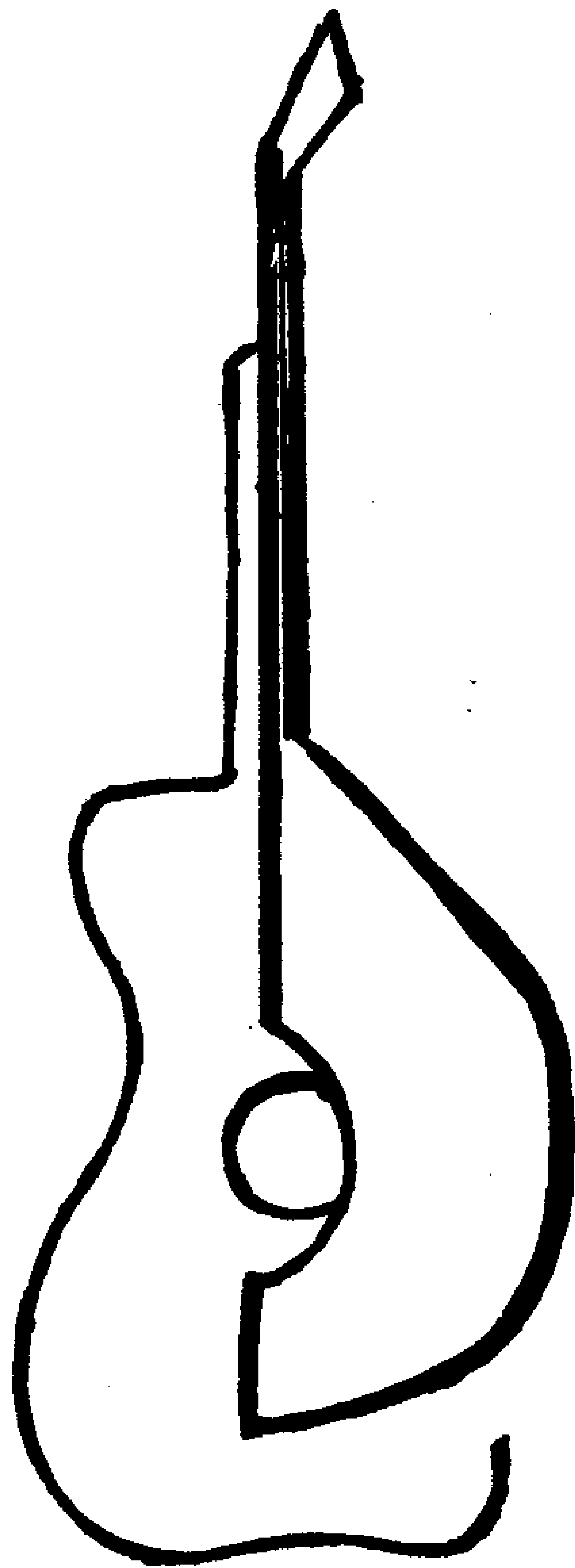
STEREO

STEREO

*Ο ΙΟΡΔΑΝΗΣ γύρισε από την Αμερική
και παίζει μπουζούκι για τους φίλους μας
κάθε βράδυ.*

Τ Α Ξ Ι Μ Ι

*Γλεντείστε με τον ΙΟΡΔΑΝΗ
και την ΚΟΜΠΑΝΙΑ μας.*

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ τηλ. 3639919

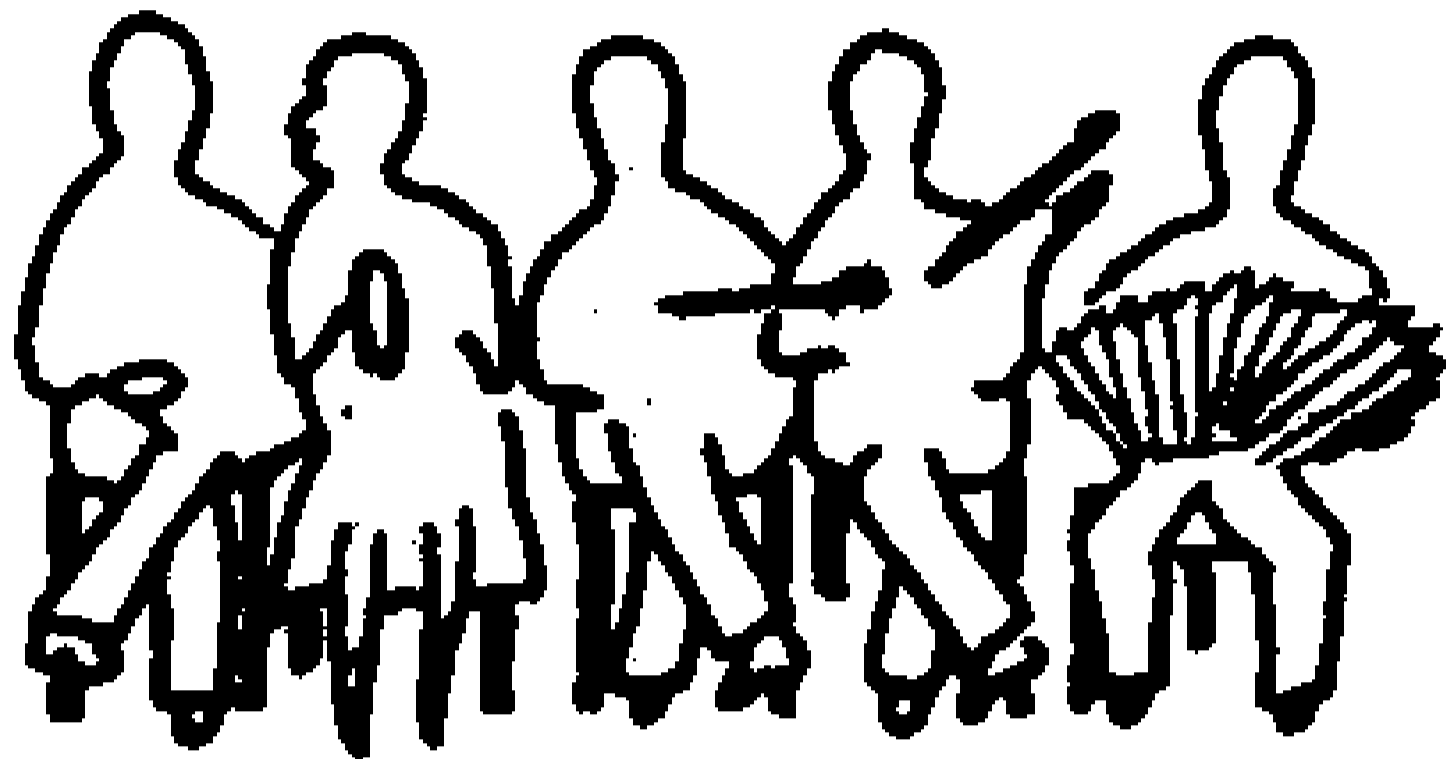
ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ.

Αγίου Δημητρίου 165 Στροφή Τριανδρίας
Θεσσαλονίκη

Ρεμπέτικα κ Λαϊκά

Με

μπούζουκι κιθάρα μπαζλαμά
ακορντέον τουμπερλέκι

Θεσσαλονίκη

Δευτέρα κλειστά

ΤΗΛ 914692

**ΜΠΩΛΙΟ·ΤΑΒΕΡΝΟ·ΚΩΤΩΚΟ·
ΜΠΩΖΕΙΔΙΚΟ**

Πανδούρα

**ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΑ**

ΔΑΞΕΔΝΑΡΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ 32
(ΕΝΑΝΤΙ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ»)

ΤΗΛ. 031/834361

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟ

ΑΧΑΡΝΩΝ 335

και ΝΙΡΒΑΝΑ

ΤΗΛ. 2233770

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ
Η Ρεμπέτικη Κομπανία του ΣΠΗΛΙΟΥ
και οι τραγουδιστές μας,
σε υπέροχα ρεμπέτικα κ'αξέχαστα λαϊκά

...που έχουν...παχώσει από την εποχή.
...του ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΥ!

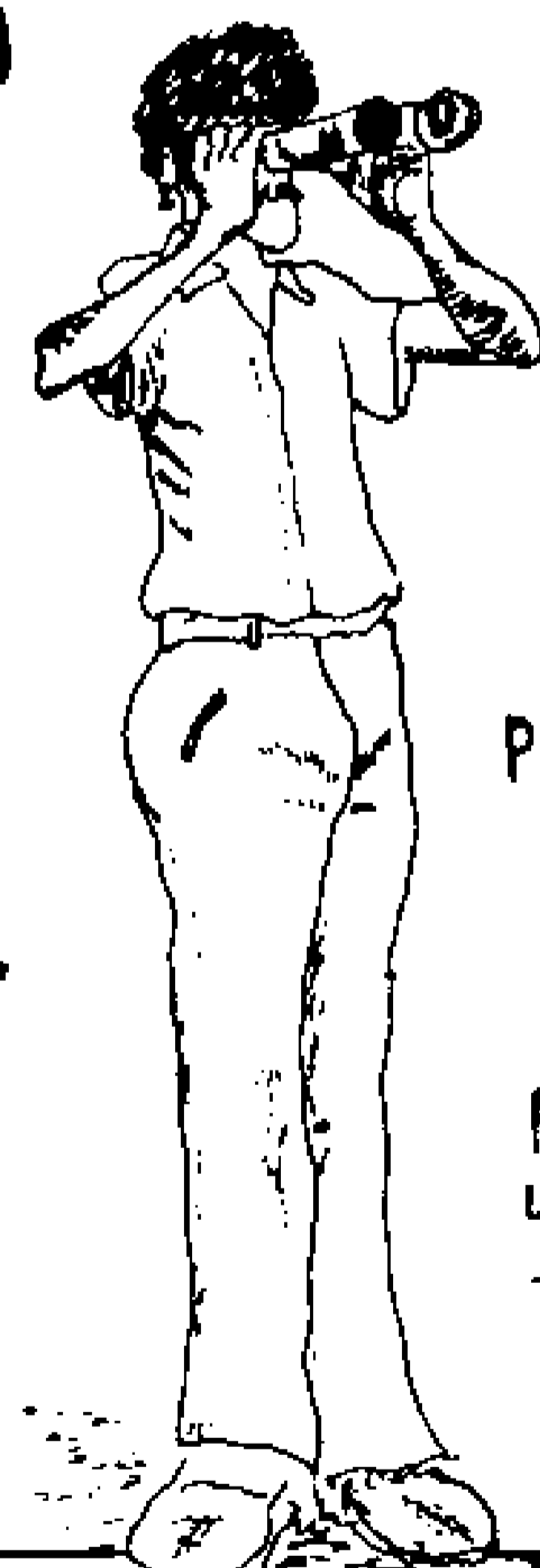
**ΜΗ ΤΩΝ ΨΑΧΝΕΙΣ
ΜΑΚΡΥΑ.....!**

Κάθε μέρα

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ

στη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ
ΚΟΜΠΑΝΙΑ
ΣΕ
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
και λαϊκά
τραγούδια

Ποτό -
ΜΕΖΕΣ
ΤΗΛ. 9512791

ΤΟ... ΣΤΕΚΙ

ΚΑΛΥΨΟΥΣ 45 (ΚΟΝΤΑ
ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ)

ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
Ανατολή ΚΑ

Χαμηλές τιμές · Ζεστό περιβάλλον
Αυθεντικά Ρεμπέτικα
Βραδιές
ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Δημοσθένους 62
= τηλ. 95.93.696 =
ΚΑΛΛΙΘΕΑ

με ποτό και μουσική

ΠΑΛΙΑΚΟ
Έρρεβού 69
Κ' Τσιβίτσα
ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΑΛΙΑΚΟ
Ρεμπέτικα και παραδοσιακά τραγούδια από την Έλληνική Απόλαυση και άλλες κομπανίες.

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ ΠΣ
ΔΟΥΡΕΙΟΣ
Αθηνεϊά Ρεμπέτικα Ασματα

Σ ΣΤΑΥΡΑΚΗΖ '83

ΓΙΑ ΣΑΣ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΤΗΝ
ΚΟΛΟΤΟΥΡΑ
ΠΑΜΠ
ΟΙΝΟΦΛΥΞ

ΜΗΛΟΥ
ΤΖΑΖ ΡΟΚ

ΒΑΠΤΕΣΙΟΥ 31
ΠΟΥ ΑΠΛΟΥ; ..ΕΞΑΡΧΕΙΑ!

CAFE - PUB
«ΕΝΕΧΥΡΟ»

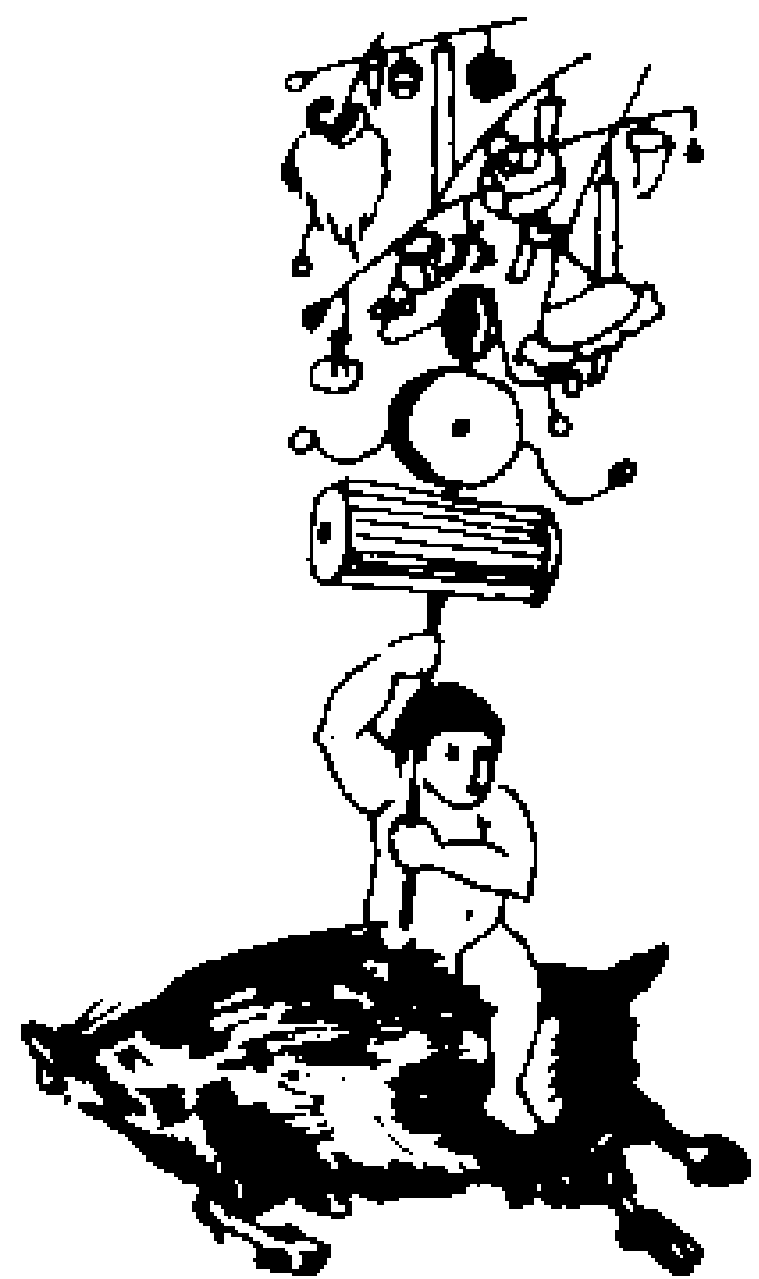
Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ 10
ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ (κεντρ. πλατεία)

ΠΙΑΝΟ ΠΟΤΟ ΤΟΥΡΤΑ ΦΑΓΗΤΟ

τέρρα οι ...
ίντριγκες
στα άλλα ΒΑR
ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ

ΣΥΝΤΡΙΓΚΑ
Θεμιστοκλέους
&
Δερβενίων 60
τηλ. 360 2796

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ:

Η ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΑΓΡΑ»

Οι εκδόσεις 'Αγρα συμπλήρωσαν φέτος τέσσερα χρόνια σταθερής και διακριτικής παρουσίας στο χώρο του ελληνικού εκδοτικού μηχανισμού, δηλαδή ενός χάους με πολύ ασαφείς προοπτικές και προθέσεις. Αυτό που διακρίνει τη δουλειά του Σταύρου Πετσόπουλου ως εκδότη είναι η επιμονή του στη δημιουργική εκδοχή αυτού του «θεσμού» που λέγεται εκδοτικός οίκος, το πάθος του για κάθε βιβλίο που αποφασίζει να εκδόσει και η προσωπική σχέση που αναπτύσσει με τους συνεργάτες του. Αυτά και άλλα πολλά ήταν τα θέματα της κουβέντας που μαγνητοφωνήθηκε στο σπίτι του Σταύρου δίπλα στο Παναθηναϊκό στάδιο, στις 7 Ιουλίου 1983. Το μόνο που ξεχάσαμε να αναφέρουμε είναι ότι το βιβλίο του Ηρόδοτου Επτά νουβέλες και τρία ανέκδοτα που επιμελήθηκε για την 'Αγρα ο Δ.Ν. Μαρωνίτης τιμήθηκε πρόσφατα με το πρώτο βραβείο στην παγκόσμια έκθεση της Λειψίας. Κατά τα άλλα η συζήτηση κύλησε ήρεμα και τελείωσε μόνο όταν παρέδωσαν το πνεύμα οι μπαταρίες του μαγνητοφώνου.

Χρήστος Βακαλόπουλος

Α

ΝΤΕΦΙ: Η ιδέα αυτής της κουβέντας μου ήρθε τη στιγμή που αντίκρυσα τη φωτογραφία στο εξώφυλλο του τελευταίου βιβλίου του Ν.Γ. Πεντζίκη που έβγαλε η 'Αγρα, ενός βιβλίου που έχει τον τίτλο Πόλεως και Νομού Δράμας Παραμυθία. Νομίζω ότι είναι ένα εξώφυλλο σταθμός, υπάρχει σ' αυτό μια ενδιαφέρουσα λογική της εικόνας.

Σ.Π.: Το εξώφυλλο αυτό δημιουργήθηκε με βάση τη φωτογραφία, που την είδα στο σπίτι ενός φίλου ζωγράφου στη Θεσσαλονίκη. Είναι ο Πεντζίκης σκυφτός και κρατάει ένα μη-με-λησμόνει, σ' έναν αγρό. Τη φωτογραφία την τράβηξε το '75 ο Βανίδης, ένας Θεσσαλονικιός φωτογράφος. Αυτόματα τη φαντάστηκα σε μαύρο, δε μπορούσα να τη φανταστώ σε τίποτα άλλο παρά σε μαύρο. Έτσι κι αλλιώς περνάω τη μαύρη περίοδο των εξωφύλλων, έβγαλα τον Κάρολ σε μαύρο, τον Κίπλινγκ, τον Χένρυ Τζάιημς... Παλιά, πέρισι ή πρόπερσι, έβγαλα όλα τα εξώφυλλα κόκκινα, δε μπορούσα να φανταστώ άλλο χρώμα απ' το κόκκινο. Χρησιμοποιούσα διάφορες παραλλαγές του κόκκινου και τα 2/3 των βιβλίων που έβγαζα μια εποχή ήταν όλα κόκκινα. Τώρα κάτι έχω πάθει και τα κάνω όλα μαύρα.

ΝΤΕΦΙ: Δηλαδή;

Σ.Π.: Δεν είναι θέμα ψυχικής διάθεσης πάντως.

ΝΤΕΦΙ: Δεν έχεις την έννοια της σειράς στο κεφάλι σου;

Σ.Π.: Καθόλου. Το σχήμα και το εξώφυλλο καθορίζονται απ' το περιεχόμενο, όπως και η τυπογραφία η οποία δεν υπάρχει άσχετα από το ίδιο το κείμενο. Γιατί αυτό που με ενοχλεί πολύ σε ορισμένους εκδότες με μεράκι —γιατί βέβαια δεν συζητάω καθόλου τους κακόγουστους που χρησιμοποιούν την εύκολη βιομηχανική μέθοδο— είναι ότι εν ονόματι του καλού γούστου πολλές φορές κατασκευάζεται μια τυπογραφία η οποία είναι ανεξάρτητη από το ίδιο το κείμενο. Στέκει έτσι η ίδια και «φαντάζει», με πολλά

μπιχλιμπίδια, πολύ μικρά ή πολύ μεγάλα γράμματα, με πολλές αλλαγές στοιχείων, έτσι ώστε η σελίδα να γίνεται δειγματολόγιο τυπογραφικών γραμμάτων. Πιστεύω ότι το κείμενο πρέπει να οδηγεί την τυπογραφία, το κείμενο σε οδηγεί στο σχήμα, στο πλάτος της αράδας, στο εξώφυλλο, στο χαρτί που θα χρησιμοποιήσεις.

ΝΤΕΦΙ: Υπάρχει έντονο αυτό στα βιβλία που βγάζεις. Νομίζω ότι ενώ όταν ξεκίνησε η 'Αγρα όλοι σκέφτηκαν: «να άλλος ένας εκδοτικός οίκος βιβλίων «ποιότητας» πολύ γρήγορα συνειδητοποιήσαν ότι πρόκειται για έναν εκδοτικό οίκο που δεν αποτελεί απλό μεταφορικό μέσο των κειμένων που αποφασίζει να εκδόσει αλλά πιστεύει πολύ και στην ίδια την πράξη της έκδοσης, την βλέπει δημιουργικά και προωθεί το βιβλίο ως αντικείμενο.

Σ.Π.: Το βιβλίο το αντιμετωπίζω πράγματι ως ένα ολοκληρωμένο αντικείμενο. Αρχίζω από την επιλογή του κειμένου που μου παίρνει πολύ χρόνο γιατί διαβάζω πολλά κείμενα του ίδιου συγγραφέα πριν βγάλω αυτό που με ενδιαφέρει. Έπειτα, προσθέτω στην έκδοση εισαγωγές ή δοκίμια, εισαγωγές σπανιότερα γιατί δεν μου αρέσουν ιδιαίτερα, σπάνια τις χρησιμοποιώ. Προτιμώ ένα δοκίμιο που το παραθέτω στο τέλος του βιβλίου και που προϋποθέτει το κείμενο, όπως έβαλα ένα δοκίμιο του Μπλανσό στο τέλος του Στρίψιμου της βίδας ή όπως παράγγειλα στον γάλλο Θεατρολόγο Μπερνάρ Ντόρτ ένα δοκίμιο για τις Μαριονέτες του Κλάιστ. Τα βιογραφικά στοιχεία τα δίνω πάντα σε μια λεπτομερή εργοβιογραφία που κι αυτήν την κάνω εγώ, χρησιμοποιώ μια ξένη εγκυκλοπαίδεια ή μια άλλη εργοβιογραφία, προσθέτω όμως πάντα μερικά στοιχεία που βρίσκω για το κείμενο που μας ενδιαφέρει. Προσθέτω επίσης τις ελληνικές εκδόσεις των έργων του συγγραφέα. Προτιμώ δηλαδή να παραθέτω τις πληροφορίες ξερά και αντικειμενικά και να έχω αντί για εισαγωγή ένα δοκίμιο. Το κείμενο έτσι ολοκληρώνεται γιατί υπάρχουν στην έκδοση όλες οι πληροφορίες αλλά και οι γοητευτικές ιστορίες που το συνοδεύουν από τη στιγμή που εκδόθηκε πρώτη φορά μέχρι σήμερα.

Από εκεί και πέρα αρχίζει ο σχεδιασμός του. Μου αρέσει το μικρό σχήμα, δηλαδή το σχήμα βιβλίων τσέπης σε πολυτελή μορφή. Όταν έχω το βιβλίο του Δημητριάδη Κατάλογοι I-IV αναγκαστικά αλλάζω το σχήμα γιατί έχει μεγάλους στίχους που δεν πρέπει να «γυρνάνε». Το ίδιο με ανάγκασαν να κάνω οι φωτογραφίες στα γράμματα του Λιούις Κάρολ που χρειαζόντουσαν μια άπλα για να μπορεί κανείς να τις δει, πολύ απλά. Έχω βγάλει από το βιβλιαράκι των δύο τυπογραφικών, των 32 σελίδων, σε σχήμα 11,5 x 17,5 μέχρι βιβλία σχήματος 32 x 24. Το υλικό σε καθορίζει.

ΝΤΕΦΙ: Ακολουθείς μια πολιτική δημιουργών; Επιμένεις σε πέντε ή έξι ονόματα, προγραμματίζοντας να βγάλεις κυρίως Εμπειρικό, Πεντζίκη, κ.λ.π. ή γίνονται τυχαία οι επιλογές;

Σ.Π.: Αυτό είναι το πιο περίπλοκο ερώτημα για τον εκδοτικό οίκο, πώς γίνονται οι επιλογές. Δεν ακολουθώ κάποια πολιτική, μάλλον έχω ορισμένες έμμονες ιδέες και

Ξαναγυρνώ σ' αυτές. Ένας συγγραφέας που μου αρέσει επαναλαμβάνεται. Δηλαδή... από παλιά ήθελα να κάνω κάτι για τον Μπατάιγ. Θα έβγαζα κι άλλα βιβλία του Μπατάιγ αλλά η αγορά το ξέχισε, με άσχημες μεταφράσεις, επιλογές κακών κειμένων του Μπατάιγ, δημοσιευμένα μισά τα κείμενα και χάλασε την πιάτσα με αποτέλεσμα να μου φύγει το κέφι. Υπάρχει όμως και το άλλο, το ότι όταν αρχίσουμε κάτι μ' έναν ποιητή, μ' έναν συγγραφέα, μ' αρέσει να έχουμε μια συνέχεια.

Αυτό γίνεται επειδή αποκτάς μια προσωπική σχέση μ' αυτούς τους ανθρώπους, έτσι κι αλλιώς λεφτά δεν βγάζουμε, μέσα μπαίνεις στα ποιήματα και σ' αυτά, αν δεν το χαρείς και δεν έχεις και μια προσωπική σχέση με τον άνθρωπο που το έγραψε τότε δεν έχει και νόημα η έκδοση. Στα 10-12 βιβλία που βγάζω κάθε χρόνο 1-2 είναι ποιητικές συλλογές, οι οποίες βέβαια βγάζουν το κόστος τους στα 1.000 αντίτυπα κι εμείς θα πουλήσουμε 350-400. Αλλά εκεί επιμένω, αν ο ποιητής αυτός θέλει να βγάλει κι άλλο βιβλίο θα το συζητήσουμε πρώτα μαζί. Δε συμφωνώ με τη μανία και την αγωνία των νέων συγγραφέων και κυρίως των νέων ποιητών που προσπαθούν κάθε νέο τους βιβλίο να πηγαίνει σε διαφορετικό εκδότη. Μ' αρέσει η παλιά παράδοση σύμφωνα με την οποία ταυτίζονταν οι συγγραφείς με κάποιο εκδοτικό οίκο. Ο Τσίρκας με τον Κέδρο ή ο Ρίτσος με τον Κέδρο, μ' αρέσει αυτό το πράγμα... Το από δω και από κει με εκνευρίζει πάρα πολύ και είναι μια συνήθεια που την έχουν όλοι οι νέοι ποιητές.

Από την άλλη πλευρά η επανάληψη μερικών ονομάτων στην Άγρα έχει να κάνει μ' αυτό που υπάρχει μέσα στο κεφάλι μου, τι βιβλία διαβάζω, τι πράγματα με απασχολούν... Έβγαλα για παράδειγμα το '79 ένα βιβλίο του Πικάσσο, τα Τέσσερα κοριτσάκια σε μετάφραση του Εμπειρίκου. Αυτό βγήκε γιατί έτυχε να το έχει μεταφράσει ο Εμπειρίκος σε μια καταπληκτική μετάφραση. Τώρα βγάζω ένα διήγημα του Μπαλζάκ γύρω από την ζωγραφική και βάζω μέσα σχέδια του Πικάσσο. Στον Λιούις Κάρολ χρησιμοποιώ μια εισαγωγή του φωτογράφου Μπρασάι. Τώρα, εντελώς συμπτωματικά, υπάρχει στο βιβλίο του Μπαλζάκ ένα άλλο κείμενο του Μπρασάι που αναφέρεται στο δωμάτιο του 1610 που περιγράφει ο Μπαλζάκ στο Άγνωστο αριστούργημα όπου αναφέρει και το ότι αργότερα αυτό το δωμάτιο το νοίκιασε ο Πικάσσο και εκεί μέσα ζωγράφησε τη Γκουέρνικα. Όπως βλέπεις λοιπόν μερικά άτομα επιστρέφουν γιατί τα πράγματα δεν στέκονται από μόνα τους.

Μ' ενδιαφέρει πολύ η ζωγραφική. Όλο και περισσότερο τώρα τελευταία δουλεύω με την εικόνα. Το κείμενο του Μπαλζάκ το συνοδεύω με τα σχέδια του Πικάσσο που τα βρήκα συμπτωματικά σε μια περιορισμένη έκδοση 1930. Έκανα ολόκληρο βιβλίο με τα γράμματα του Λιούις Κάρολ και τις φωτογραφίες από τα κοριτσάκια. Είναι η πιο πλήρης έκδοση σ' όλο τον κόσμο, από τα 115 που σώθηκαν σε φωτογραφίες βρήκα τα 77. Προτίμησα να βάλω ακόμα και τα κακοτυπωμένα πρωτότυπα, προκειμένου να βγει η μανία αυτού του ανθρώπου. Η εικόνα επιστρέφει συνέχεια, τώρα μ' αρέσει πολύ να χρησιμοποιώ τις φωτογραφίες των συγγραφέων και μάλιστα όχι πάντα πολύ κλασσικές φωτογραφίες. Ως βασικό πορτραίτο του Στήβενσον σ' ένα βιβλίο που ετοιμάζω, τους Μύθους, έχω τον συγγραφέα που ποζάρει μ' έναν μαλαισιανό αρχηγό φυλής. Μ' αρέσει η εικόνα γιατί μιλάει πολύ.

ΝΤΕΦΙ: Εισάγεις ένα στοιχείο απόλαυσης στη δουλειά σου, το οποίο λείπει από τις άλλες εκδόσεις και απ' την άλλη μου φαίνεται ότι επεξεργάζεσαι μ' αυτές τις εκδόσεις τον προσωπικό σου κόσμο, γι' αυτό υπάρχουν κι αυτές οι μυστήριες συμπτώσεις, όλα αυτά τα πρόσωπα που επανέρχονται. Αυτό νομίζω επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι τα κάνεις όλα μόνος σου, παράγεις τα βιβλία, τα διανέμεις ο ίδιος...

Σ.Π.: Είμαι ο επιμελητής κειμένων, ο υπεύθυνος του τυπογραφείου, ο σχεδιαστής των βιβλίων, το παιδί του μαγαζιού, ο τηλεφωνητής, όλα.

ΝΤΕΦΙ: Πιστεύεις ότι για να μεταφέρει ένας εκδοτικός οίκος κάποιο προσωπικό όραμα πρέπει να λειτουργεί έτσι;

Σ.Π.: Εγώ δε μπορώ να κάνω αλλιώς. Είμαι πολύ συγκεντρωτικός και θέλω να τα ελέγχω όλα.

ΝΤΕΦΙ: Θα το συνεχίσεις έτσι;

Σ.Π.: Ναι, δε μπορώ να καταλάβω πώς θα μπορούσα να το κάνω. Μου προτάθηκαν διάφοροι τρόποι... Ορισμένοι συμβουλάτορες φίλοι οι οποίοι όταν άρχιζα μου έλεγαν «αυτά είναι πολύ ωραία πράγματα αλλά δε γίνονται στην Ελλάδα, θα την πατήσεις, θα χάσεις τα λεφτά σου» — σημειωτέον ότι όλοι αυτοί ήταν άνθρωποι της Αριστεράς — τώρα πια οι ίδιοι άνθρωποι μου λένε «δεν είναι τρόπος αυτός που δουλεύεις, πρέπει να συμβιβαστείς, διότι δεν γίνονται αυτά τα πράγματα, έχεις κάτι σημαντικό που πρέπει να διατηρηθεί». Να όμως που αυτό το πράγμα απόκτησε αυτή τη μορφή δεμένο με μένα, έτσι ξέρω να το κάνω.

Είναι πολύ ωραίο πράγμα να φτιάχνεις ένα βιβλίο. Από την ώρα που θα σου μπει η πρώτη ιδέα μέχρι που θα βρεις

Τα τελευταία γενέθλια: ο Σταύρος Πετσόπουλος (στο

Φωτ. Σ. Σκοπελίτης

κέντρο δεξιά με το μουσικό ανάμεσα στους φίλους του.

[...] Θά 'θελα νά παρουσιάσουμε κάτι τὸ αὐστηρὰ καὶ λιτὰ ὠραῖο — ἓνα βιβλίο ποὺ νὰ μὴν ἀποτελεῖ ὀμπζέ ντὲ κυριοζιτέ, παρὰ μᾶλλον μία ἐκδοσὴ εὐχάριστη στὸ μάτι, ἀλλὰ ὄχι μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ν' ἀποσπᾶ τὴν προσοχὴ τοῦ ἀναγνώστη ἀπὸ τὸν κύριο σκοπὸ μας, ποὺ ἦταν ἡ παρουσίαση τοῦ κειμένου σὰν τέτοιου. Οὔτε ἤθελα, κατὰ κανένα τρόπο, ἡ τυπογραφικὴ ἐμφάνιση νὰ «προσθέτει» περιχόμενο στὸ κείμενο. Γιατὶ ἔτσι, ὑπῆρχε φόβος νὰ ἐξαπατοῦσα τὸν ἀναγνώστη — καὶ ἴσως καὶ τὸν κριτικὸ ἀκόμα.

(ἀπὸ τὴν «Περιπέτεια ἑνὸς βιβλίου» τοῦ Νίκου Καχτίτη)

το υλικὸ του καὶ θὰ το ολοκληρώσεις περνᾶει χρόνος. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ που βάζω μπροστὰ ἓνα βιβλίο βγαίνει μετὰ ἀπὸ δύο χρόνια πολλές φορές. Ὑστερα εἶναι ὁ σχεδιασμὸς, ἡ σχέση με τὰ τυπογραφία. Δουλεύω με παλιές μεθόδους, με μονοτυπία καὶ με πιεστήρια, σιχαίνομαι τὴν ὄφσεντ ἀλλὰ βέβαια δὲν εἶμαι δογματικὸς σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὅταν ἔχω φωτογραφίες χρησιμοποιοῦ τὴν ὄφσεντ καὶ πολλές φορές τυχαίνει νὰ τυπώσω ἓνα βιβλίο σε μονοτυπία καὶ σε πιεστήριο με τὰ μέταλλα καὶ τις παλιές μεθόδους καὶ νὰ κουβαλᾶω τὰ χαρτιά ἀπὸ τὸ ἓνα τυπογραφεῖο στὸ ἄλλο γιὰ νὰ τυπώσω σε ὄφσεντ μία φωτογραφία που χρειάζομαι γιὰ κάποιον συγγραφέα. Σε ὅτι ἀφορᾶ τὴν ἐκτύπωση κειμένου χρησιμοποιοῦ πάντα τὴ μονοτυπία. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ πιεστές καὶ οἱ μονοτύπες, εἶναι ἓνα συνάφι καταπληκτικὸ. Ἔχουν μία εὐγένεια καὶ μία παράδοση στὸ ἐπάγγελμα ἡ ὁποία χάνεται τελείως καὶ ιδιαίτερα τῶρα με τὸ ἄρπα-κόλλα τῆς φωτοσύνθεσης, τῆς ὄφσεντ καὶ τῆς ταχύτητας. Γιὰ νὰ καταλάβεις, τὸ πιεστήριο μπορεῖ νὰ τυπώσει 2.000 φύλλα μᾶξιμουμ σε μία ὥρα, καὶ οἱ ἄλλοι τυπώνουν 8.000 φύλλα σε μία ὥρα. Αὐτὸ τὸ πράγμα ἔχει ἀλλάξει ἐντελῶς τὴ νοοτροπία τοῦ πιεστή. Δε χωράει οὔτε νὰ διορθώσει λάθος, οὔτε νὰ περιμένει, οὔτε νὰ φτιάξει χρῶμα σωστὸ. Ὁ παλιὸς ἔχει μία ἄλλη σχέση με τὸ χρόνο, πράγμα που τον καθορίζει σε ὅλα, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ πῶς θὰ σου πει καλημέρα. Εἶναι πολὺ εὐχάριστο νὰ δουλεύεις μαζί τους. Ἐνῶ δε μ' ἀρέσει νὰ ξυπνᾶω νωρίς, ὅταν ἔχω νὰ τυπώσω ἐξώφυλλα μπορεῖ νὰ εἶμαι ἐκεῖ στις 7.30 τὸ πρωί. Τὴ φάση τῆς κατασκευῆς τῶν βιβλίων τὴ χαίρομαι πάρα πολὺ.

Τὸ δυσάρεστο εἶναι μετὰ, ὅτι αὐτὸ τὸ πράγμα πρέπει νὰ το πουλήσεις. Ἐκεῖ δυσκολεύουν τὰ πράγματα, γι' αὐτὸ ἐνῶ στὴν ἀρχὴ ἔκανα ἐγὼ τὴ διανομὴ, γιὰ νὰ μάθω καὶ λίγο τὴν πιάτσα, μετὰ τὸ ξεφορτώθηκα ἀπὸ πάνω μου ὅλο αὐτὸ τὸ μπλέξιμο καὶ τὸ ἀνέθεσα σε διανομείς που με καλύπτουν ικανοποιητικὰ. Γιατὶ εἶναι πολὺ δυσάρεστη ἡ διανομὴ τῶν βιβλίων, ἡ σχέση με τοὺς βιβλιοπώλες. Πολλές φορές, ἀν ἔχεις καὶ μία προσωπικὴ σχέση με τὰ πράγματα που κάνεις, μπορεῖ νὰ σε θίξει κιόλας ἡ συμπεριφορὰ τους.

ΝΤΕΦΙ: *Στὴν Ελλάδα τὰ βιβλία εἶναι προσωπικὴ ἐπιχείρηση κι ἀν ἦταν οργανωμένη ἡ διανομὴ με σύγχρονο τρόπο τότε οἱ ἐκδόσεις θὰ διατηροῦσαν τὴν προσωπικότητά τους, ἐνῶ τῶρα οἱ ἐκδότες νοθεύουν τὴν κατάσταση κι ἀρνοῦνται τὴν προσωπικὴ σφραγίδα, νομιζοντας ὅτι εἶναι καὶ ἐμπορὶ καὶ καλλιτέχνες. Συμφωνεῖς μ' αὐτό;*

Σ.Π.: Ἀπόλυτα. Βέβαια, πῆγαν νὰ γίνουν τέτοιες προσπάθειες οἱ ὁποῖες ὁμως ποτὲ δὲν κράτησαν γιὰ καιρὸ. Γιὰ παράδειγμα ὁ Ὀδυσσεάς, ὁ ὁποῖος ἔφτασε σ' ἓνα σημεῖο νὰ μου πουλάει τόσα βιβλία στὴν ἐπαρχία ὅσα πούλαγα στὴν Ἀθῆνα. Ἦταν βέβαια καὶ παρθένα ἡ ἀγορὰ ἀπὸ Ἄγρα στὴν ἐπαρχία ἀλλὰ ξαφνικὰ αὐτὸς με τὰ φορτηγά με ἔχωσε καὶ σε βιβλιοπωλεῖα τέρμα Θεοῦ. Ἀν τὰ πῆγαινα ἐγὼ δε θὰ μου τὰ ἐπαίρναν ποτὲ, μιλάω γιὰ τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους. Κι αὐτὸ ὁμως σταμάτησε, ἐνῶ κάθε τόσο γίνεται ἓνα μπαμ τὰ πράγματα φθειρόνται πολὺ γρήγορα.

Ἐγὼ ἔχω ἓνα πρόβλημα με πολλοὺς βιβλιοπώλες που δὲν ἔχουν τὰ βιβλία μου ἢ που διαλέγουν πέντε τίτλους, τοὺς πιο ἐμπορικοὺς κι αὐτοὺς που ἀποφέρουν περισσότερα χρήματα γιὰτὶ πουλιούνται πιο ακριβὰ. Αὐτοὶ συνήθως ἐξαφανίζουν τὰ φτηνότερα βιβλία γιὰτὶ βέβαια τοὺς συμφέρει νὰ προωθοῦν στοὺς πάγκους τοὺς βιβλία που κοστίζουν

ἀπὸ 300 δρχ. καὶ πάνω καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ βιβλιοράκια τῶν 120 δρχ. που ἔχω. Ορισμένες φορές μπαίνουν στὴ μέση καὶ τὰ κριτήριά τους — δε θέλω βέβαια νὰ ἀρνηθῶ τὴν προσωπικὴ τους κρίση — κι ἔτσι θάβουν τὰ Φυλλάδια γιὰτὶ ἀνοίγουν δύσκολα καὶ δυσκολεύουν τοὺς πελάτες ἢ δὲν μποροῦν νὰ πείσουν τὸ κοινὸ τους ὅτι δώδεκα σελίδες κοστίζουν 120 δρχ., ὅτι σημασία ἔχει ἡ τυπογραφικὴ δουλειὰ καὶ ἡ ὑπαρξὴ του κάθε φυλλάδιου ὡς αὐτόνομου ἀντικειμένου. Ἀς μὴ ξεχνᾶμε καὶ τις περιπτώσεις «προοδευτισμοῦ» καὶ λογοκρισίας. Γι' αὐτὸ σκέπτομαι νὰ συνεργαστῶ με μία σειρά ἀπὸ ἄλλους μικροὺς ἐκδότες καὶ νὰ ἀνοίξουμε ἓνα δικὸ μας μαγαζι, ἓνα εἶδος μόνιμης ἐκθεσης. Αὐτὸ ξεκινᾶει ἀπὸ ἓνα παράπονο καὶ μία τσαντίλα. Στὸ κάτω κάτω εἶναι λογικὸ νὰ θέλω νὰ ὑπάρχει κάπου καὶ ἡ παραμικρὴ ποιητικὴ συλλογὴ που ἔχω βγάλει. Εἶμαστε 6-7 που σκεφτόμαστε τὰ ἴδια καὶ κάτι πρέπει νὰ κάνουμε ἀφοῦ δε συμπεριφερόμαστε ὡς ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις.

ΝΤΕΦΙ: *Μὰ ὅλες οἱ ἐπιχειρήσεις δὲν καταλήγουν στὸ νὰ γίνουν κάποτε ἐμπορικὲς; Ἐννοῶ ὅτι εἶναι παράλογο νὰ ζεῖς στὸν καπιταλισμὸ καὶ νὰ μὴ θέλεις νὰ πλουτίσεις, ιδιαίτερα ὅταν εἶσαι ἰδιοκτῆτης μίας ἐπιχείρησης.*

Σ.Π.: Εἶναι σωστὸ αὐτὸ που λές. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ ἐγὼ δε βγάζω παρὰ ἓνα χαρτζηλίκι χωρὶς νὰ χρεώνεται νοίκι γραφείου, ἀποθηκῶν κ.λ.π. Ἐνας μεγάλος ἐκδοτικὸς οἶκος θὰ πλήρωνε κάποιον editor, οὔτε αὐτὸ χρεώνεται. Βλέπω ὅτι σ' ἓνα σημεῖο φρακάρω. Ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἄγρας κατὰ τὴ γνώμη μου εἶναι ὅτι κατάφερε μ' αὐτὲς τις ἐπιλογὲς βιβλίων καὶ μ' αὐτὸ τὸ κόστος (που εἶναι 200-230% παραπάνω ἀπ' τὸ κανονικὸ χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἀνάλογες τιμές) νὰ ἐπιβιώσει, νὰ συντηρηθεῖ, καὶ τὸ ἓνα βιβλίο νὰ φέρει τὸ ἄλλο. Τῶρα γίνανε 40 τὰ βιβλία καὶ δὲν θὰ τὸ βάλω κάτω, βιβλία θὰ βγαίνουν. Μόνον που ἀπὸ δω καὶ πέρα σκέπτομαι νὰ ἀρχίσω ὁρισμένες ἐργολαβίες, ἐπιμέλειες ἐκδόσεων.

ΝΤΕΦΙ: *Σε ἄλλους;*

Σ.Π.: Σε ὁρισμένες αὐτόνομες καλλιτεχνικὲς ἐκδόσεις.

B

ΝΤΕΦΙ: *Σταύρο σε θυμάμαι φοιτητὴ Θεατρολογίας. Ξαφνικὰ μου ἀναγγέλεις μίαν ἐποχὴ ὅτι θὰ βγάλεις βιβλία. Τότε νομιζῶ δούλευες στὰ Κείμενα στὸ Φίλιππα τὸ Βλάχο.*

Σ.Π.: Ὅλα οφείλονται σ' αὐτὸν. Καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα στὴν κατάσταση τῶν ἐκδόσεων σήμερα οφείλονται σ' αὐτὸν. Ἐκανες καλὰ που τὸ ἀνέφερες κι ἔτσι μπαίνει στὴν κουβέντα ὁ Φίλιππος. Ἐκεῖ εἶχα δουλέψει τὸ '74, τελειώνοντας τὸ σχολεῖο, τὸν τελευταῖο χρόνο τῆς δικτατορίας. Ἀλλὰ τὸν γνῶρισα πιο πρὶν, ὅταν ἦμουν μαθητὴς, μας εἶχε φτιάξει κάτι θεατρικὰ προγράμματα σε παραστάσεις τοῦ σχολεῖου. Εἶχα γοητευτεῖ τότε, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ φίλοι που τὸν γνῶρισαμε, ἀπὸ τὴ δουλειὰ του, τὸ πείσμα του στὴν πιάτσα, τὸν τρόπο που ἐφτιαχνε τὰ βιβλία, τις ἐπιλογὲς του, τὴν τυπογραφία που διάλεγε, ὅλη αὐτὴ τὴν δουλειὰ με τὸ στοιχεῖο στὸ χέρι. Ὑπῆρχε ἓνας ρομαντισμὸς σ' ὅλα αὐτὰ που διατηρήθηκε μέχρι τῶρα ἀπ' τὴ μεριά του που μου ἀρεσε πάρα πολὺ καὶ με συγκίνησε. Σκέφτηκα λοιπὸν, τότε που ἦμουν μαθητὴς ἀκόμα, ὅτι θὰ ἤθελα νὰ κάνω ἐκδόσεις ἢ μᾶλλον ὄχι νὰ κάνω ἐκδόσεις, νὰ βγάλω ἔστω κι ἓνα βιβλίο γιὰ νὰ παίξω καὶ ἐγὼ τὸν ἐκδότη.

ΝΤΕΦΙ: Το αντιμετωπίζεις κάπως θεατρικά.

Σ.Π.: Ναι, βέβαια. Τα πρώτα τέσσερα βιβλία έγιναν στα *Κείμενα*, στις εκδόσεις του Φίλιππα του Βλάχου.

ΝΤΕΦΙ: Ποιο ήταν το πρώτο βιβλίο που έβγαλες;

Σ.Π.: Το *Με μια τρελή σοδειά* του Διονύση Καψάλη.

ΝΤΕΦΙ: Έβγαλες το βιβλίο ενός φίλου σου.

Σ.Π.: ... μετά ήταν τα σχέδια του Στρατή Δούκα και τα *Τέσσερα Κοριτσάκια* το Θεατρικό έργο του Πικάσσο, στη μετάφραση του Εμπειρίκου. Όπως βλέπεις μεγάλες εμπορικές επιτυχίες όλα! (γέλια)

Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης (Φωτ. Γιάννης Βασιδής)

ΝΤΕΦΙ: Μετά όμως πέρασες στην *Ιστορία με την «Ιστορία του ματιού»*.

Σ.Π.: Αν δεν είχε βγει αυτή δεν θα υπήρχε και *Άγρα* σήμερα, θα είχαμε σταματήσει αυτό το παιχνίδι. Το βιβλίο αυτό έπεσε τελείως συμπτωματικά σε μια εποχή όπου είχε εμφανιστεί ο Πετρόπουλος, η Μπέτυ, ο Σαντ και οι απαγορεύσεις δημιουργούσαν σκανδαλοθηρία και ως εκ τούτου μεγάλες πωλήσεις. Μάλιστα μου έλεγε κάποιος εκδότης, αρκετά γνωστός, ότι είμαι ηλίθιος που δεν προκαλώ εγώ την απαγόρευση του Μπατάιγ για να «χεστώ στο τάληρο» (κι αυτά είναι ακριβώς τα λόγια του). Αντιδρούσα πάρα πολύ στη νοοτροπία αυτή, μάλιστα όταν το *Ιδεοδρόμιο* έγραψε ότι απαγορεύτηκε η *Ιστορία του ματιού* κι άρχισαν σωρηδόν οι παραγγελίες, αρνιόμουν σ' όλους τους βιβλιοπώλες ότι απαγορεύτηκε το βιβλίο κι αμέσως οι παραγγελίες άρχισαν να πέφτουν από τα 10 αντίτυπα στα 2 ή 3.

Το πώς άρχισαν οι εκδόσεις είναι τελείως συμπτωματικό. Μέχρι το '79 ταξίδευα συνέχεια, τέσσερεις με πέντε μήνες το χρόνο ήμουν στην Ευρώπη, μετά γύρναγα και δούλευα λίγο, ξεχρέωνα και ξανάφευγα. Παράλληλα ήμουν γραμμένος στο πανεπιστήμιο, στα Οικονομικά που τα παράτησα και έκανα Θεατρολογία. Εφτά μήνες πριν αρχίσουν οι εκδόσεις *Άγρα* που δεν τις είχα καθόλου στο κεφάλι μου, βρέθηκαν τα λεφτά ενός βιβλίου. Κάποια θεία μου χάρισε ένα ποσό που κάλυπτε ίσα ίσα ένα βιβλίο. Δεν φανταζόταν γιατί μου τα χάριζε βέβαια. Τότε είπα «να το κάνουμε» χωρίς να βλέπω καμιά προοπτική. Αν δεν έβγαине η *Ιστορία του ματιού* θα σταματούσε εκεί η ιστορία αυτή και θα ξεμπερδεύαμε. Υπάρχει όμως και ο Βλάχος πίσω απ' όλα αυτά, γιατί ήταν ο μόνος που έβαζε κάποιο φρένο στη χυδαιότητα των εκδόσεων, στη μορφή που είχαν πάρει από εκδοτική άποψη. Όπως ξέρεις αμέσως μετά τη δικτατορία και μέχρι το '77-78 όλοι έβγαζαν πολιτικό βιβλίο, πολυτεχνείο, δικτατορία, μαρξισμός, και ξαφνικά σ' ένα χρόνο μέσα όλοι έστριψαν κι άρχισαν να βγάζουν ευρωπαϊκή λογοτεχνία που αποτελούσε παρθένο έδαφος.

Αρχίζει λοιπόν μια σωρεία εκδόσεων άθλια μεταφρασμένων κι εδώ φταίνε πάρα πολύ όλοι αυτοί οι εκδότες που αναπτύχτηκαν μ' αυτά τα βιβλία. Η αγορά είναι πάρα πολύ μικρή κι ένα βιβλίο ξαναμεταφράζεται σε 15-20 χρόνια. Καταστρέφουν λοιπόν ένα κείμενο, το αδρανοποιούν.

ΝΤΕΦΙ: Είναι σα να μη διαβάζεις τίποτα ή σαν να είναι γραμμένα όλα αυτά τα διαφορετικά βιβλία, που μεταφράζονται, με τον ίδιο τρόπο.

Σ.Π.: Έχουν σκοτώσει πολύ ενδιαφέροντα ξένα βιβλία. Οι περισσότεροι απ' αυτούς τους εκδότες δεν είχαν προσωπικά σχέση με τα βιβλία, δεν ήταν αναγνώστες. Πολλοί απ' αυτούς, δεν ξέρουν καν ξένες γλώσσες. Ο Βλάχος είχε την τιμιότητα να λέει «Κύριοι, εγώ τα ελληνικά τα ξέρω άρα ασχολούμαι μ' αυτά». Ακόμα και στον κύριο άξονα που χάραζε τον βλέπεις πως διαφέρει απέναντι στην στάση των άλλων εκδοτών. Από κει και πέρα ήταν η τυπογραφική δουλειά που έκανε πολύ σημαντική. Όλο αυτό το ρεύμα των εκδοτών που τυπώνουσε πέντε - πέντε τις τετραχρωμίες και τα γυαλιστερά εξώφυλλα προχωρούσαν σε μια άθλια φωτοσύνθεση, είδαν ότι βγάζουν λεφτά και φέρθηκαν σαν τον Καραγκιόζη, που ξαφνικά πέφτει στις κουζίνες του Πασά. Στραβοκολλημένες σελίδες, άλλες μαυρισμένες, άλλες ασπρισμένες, λάθος όνομα μεταφραστή σε μια έκδοση και το λάθος να μη διορθώνεται στην ανατύπωση κ.λ.π. Σ' αυτή την κατάσταση όλη υπήρχε και ένα «γαμώτο!» Παράλληλα λοιπόν με την επιθυμία μου να δω μερικά βιβλία να βγαίνουν υπήρχε και ένα πείσμα σ' αυτούς τους εκδότες.

ΝΤΕΦΙ: Τώρα διαβάζεις;

Σ.Π.: Διαβάζω πολύ, όσο μ' αφήνει το... Παλιά είχα και μια άνεση να διαβάζω τα πάντα. Τώρα διαβάζω πιο μικρά βιβλία. Έχει περάσει η περίοδος των βιβλίων πάνω από διακόσιες σελίδες.

ΝΤΕΦΙ: Τι διάβασες τον τελευταίο καιρό;

Σ.Π.: Διαβάζω πολλά κόμικς. Και τα ξένα, το *Pilote*, το *Metal Hurlant*, ακόμα και τα παιδικά... Παίρνω τη *Βαβέλ*.

ΝΤΕΦΙ: Τείνεις συνεχώς σε μια λογική της εικόνας.

Σ.Π.: Όχι απαραίτητα.

ΝΤΕΦΙ: Το κείμενο δεν υποχωρεί σ' αυτή τη φάση του πολιτισμού; Το κείμενο δεν είναι πια κάτι ιερό.

Σ.Π.: Όχι από μόνο του. Η καινούρια σχολή των κόμικς δίνει μια άλλη υπόσταση στο κείμενο, μαζί με την εικόνα. Ενώ στα παλιά κόμικς, στον Ντίσνεϊ εξαφανιζόταν, δεν υπήρχε κείμενο.

ΝΤΕΦΙ: Τώρα το κείμενο προτείνεται κι αυτό ως εικόνα.

Σ.Π.: Είναι ένα νέο είδος κειμένου.

ΝΤΕΦΙ: Θα έβγαζες ένα κόμικ;

Σ.Π.: Μπορεί να το κάνουμε αυτό. Δε μ' αρέσουν όμως τα σκόρπια πράγματα, θέλω να υπάρχει μια συνέχεια. Για την ώρα έχω πολλά κείμενα στο κεφάλι μου. Είναι ξεκαθάρισμα λογαριασμών από πάρα πολλά χρόνια.

ΝΤΕΦΙ: Προσπαθείς λοιπόν να δεις τι γίνεται με το παρελθόν σου βγάζοντας αυτά τα βιβλία;

Σ.Π.: Ναι, βέβαια. Να τώρα, το Δεκέμβριο - Ιανουάριο θα βγει η αυτοβιογραφία της Μπίλλυ Χολλινταίη. Αυτό ξεκινάει από το ότι και μ' αρέσει σαν τραγουδίστρια και συνδέεται πολύ με τα ταξίδια που έκανα. Στα τραίνα αγόραζα συνέχεια αυτοβιογραφίες και βιογραφίες σταρ, διάβαζα τη βιογραφία του Μάρλον Μπράντο, της Μπέσυ Σμιθ. Μ' άρεσε ιδιαίτερα η αυτοβιογραφία της Χολλινταίη με τίτλο: *Lady Sings the Blues*. Κι ο Μπατάιγ είχε σχέση με το πώς τον διάβασα στα 18-19 μου χρόνια. Δεν ξέρω αν τον διάβαζα σήμερα τι θα γινόταν, αν θα τον έβγαζα. Όλα αυτά τα βιβλία έχουν να κάνουν με μια στροφή στη ζωή μου.

ΝΤΕΦΙ: Πιστεύεις ότι θα έπρεπε να βγαίνουν λιγότερα βιβλία και καλύτερα;

Σ.Π.: Οπωσδήποτε.

ΝΤΕΦΙ: Υπάρχει και ένα πρόβλημα με τα περιοδικά, γιατί αντί να καλύπτουν τον τομέα πληροφόρηση και να δίνουν τον τόνο, παραμένουν νεκρά, ακολουθούν μάλλον τους εκδότες ή φροντίζουν να μην ενοχλούν μια «ουδέτερη» ατμόσφαιρα κι έχουν σχεδόν την ίδια ύλη μεταξύ τους.

Σ.Π.: Αυτό είναι το τμήμα που πληρώνουμε για τη δικτατορία όπου όλοι έπρεπε να είναι ενωμένοι ενάντια σ' έναν κοινό στόχο. Έτσι καταλήξαμε τον τόνο στην πολιτιστική ζωή να τον δίνει η πρεμιέρα της Καρέζη, όπου έβλεπες από το Φλωράκη μέχρι τον πιο δεξιό της Νέας Δημοκρατίας. Όλα τα μέτωπα έχουν ενωθεί, δεν υπάρχουν πια διαμάχες. Οι τελευταίες είναι όμως απαραίτητες. Όταν π.χ. ο Φωκιάς έγραφε για τον Ρίτσο πριν από μερικά χρόνια στη *Καθημερινή* κάτι έγινε, απάντησαν κάποιοι άλλοι... Αυτή η κατάσταση στα περιοδικά είναι αδιανόητη, δε μπορεί να σ' αρέσουν όλα, για να σ' αρέσει αυτό το άλλο δε θα πρέπει να σου αρέσει καθόλου ή σου αρέσει λιγότερο, πρέπει να το λες αυτό το πράγμα. Το *Ντέφι* μ' αρέσει γιατί είναι μαχητικό κι έχει προσωπικότητα, όπως μ' αρέσει και το *Περιοδικό* γιατί έχει γούστο κι η *Οδός Πανός* γιατί έχει φτιάξει το δικό της κόσμο, αν και κάπου κλείνεται μεταξύ Καίτη Γκρέυ, Φασμπίντερ, Τζών Λένον και Παζολίνι, αυτό όμως δεν έχει και τόση σημασία. Τα περιοδικά θα έπρεπε να προκαλούν κάποιες διαμάχες, να εκφράζουν κάποιο γούστο. Ο Δημητριάδης έδωσε μια συνέντευξη στον *Ιανό* που τάλεγε έξω από τα δόντια. Έλεγε πολύ σοβαρά πράγματα για τη λογοτεχνία και τη δουλειά του, αλλά είχε και πολύ θυμό. Ανέλαβαν να απαντήσουν διάφοροι, εκτός θέματος κατά τη γνώμη μου, αλλά πάντως υπήρξε αντίδραση — αρκετά πια μ' αυτή την ευγένεια και τον καθωσπρεπισμό. Για να κλείσουμε λοιπόν νομίζω ότι το μόνο που μπορείς να κάνεις σ' αυτό το χώρο είναι πολύ ειδικά πράγματα, όχι γενικότρητες και λίγο απ' όλα, κι αυτά με κάποιο δηλωμένο γούστο και κάποια δηλωμένη άποψη, να υπογράφεις με σαφήνεια, ό,τι κάνεις. ●

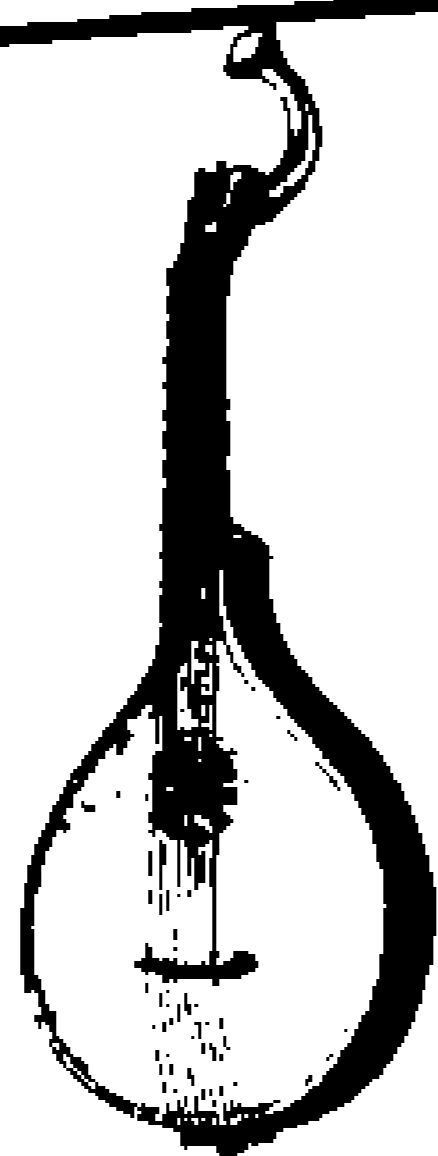
Τελεσίλλης 22, Παγκράτι,
τηλ. 722.5675

ΚΛΕΙΣΤΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

«MINORE»

επαναλειτούργει
ΝΟΤΑΡΑ 34 και ΔΕΛΛΗΓΙΑΝΝΗ
στα ΕΞΑΡΧΕΙΑ βέβαια...

Πάντα σε κεφάλτο περιβάλλον
διασκεδάσετε κάθε βράδυ
με τους:

**ΧΡΗΣΤΟ ΣΤΥΛΙΑΝΕΑ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΞΗΡΟΥ**

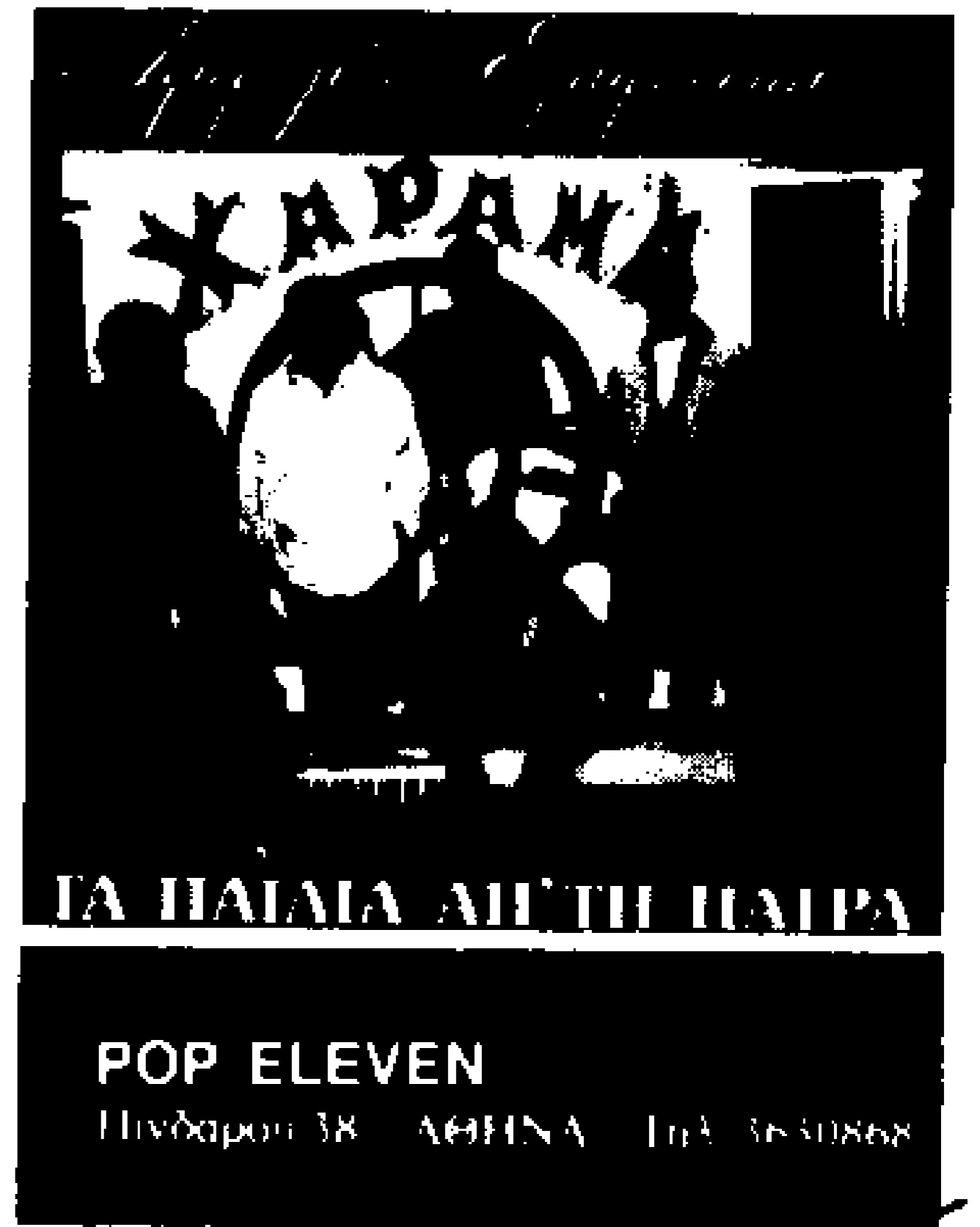
και πενταμελή ορχήστρα

Χάνομαι γιατί ρεμβάζω

Παγια Δόγια

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

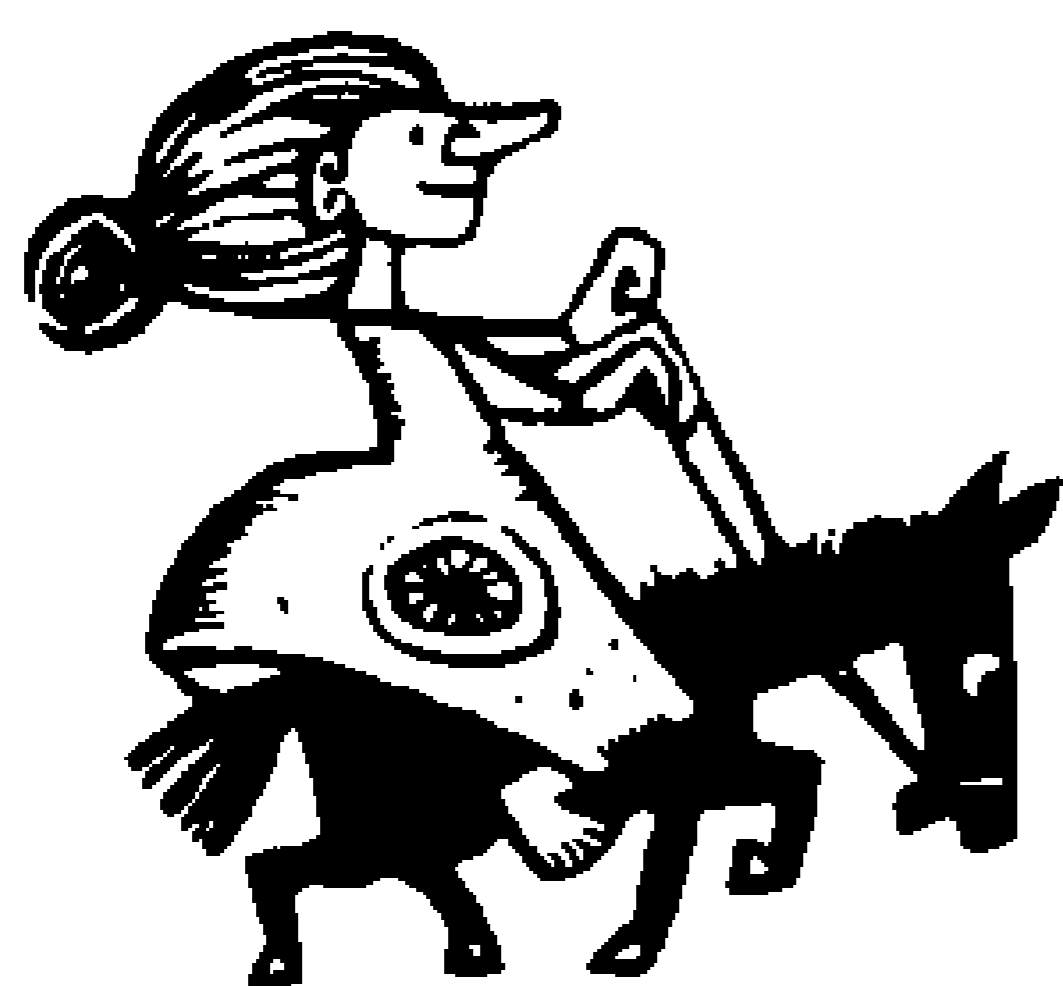
Μεσογείων 257

K.K.K.

K.K.K.

έντρο
οικτιρίας και
ατανάγκωσης

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ
350 ΔΡΧ.

Το σωστό μεγάλο συγκρότημα της πατρίδας μας οι **ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ** στην προσπάθειά τους να βοηθήσουν το έθνος στις δύσκολες στιγμές που περνάει και την κυβέρνηση στις δραματικές της προσπάθειες για αποκέντρωση και εξυγίανση της νυχτερινής διασκέδασης έφτιαξαν το **K.K.K.**, ένα μοντέρνο ευρωπαϊκού επιπέδου club, κοντά στο Πεντάγωνο και μακριά από τα Σόδομα και Γόμορα της συνοικίας των θεών.

Το **K.K.K.** θα λειτουργήσει αυστηρά πάνω στις αρχές της τουριστικής ανάπτυξης παρουσιάζοντας προγράμματα για την ελληνική λεβεντιά, την τοπική αυτοδιοίκηση και τα τρία κακά της μοίρας μας.

Η είσοδος θα επιτρέπεται μόνο σε τουρίστες και σε όσους από τους Έλληνες αισθάνονται σαν τουρίστες.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ

Για όσους ξέρουν από τέχνη

Υ.Γ. Επειδή η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη απ' όσο φαίνεται καλό θα είναι να μαζευόμαστε όσο το δυνατόν περισσότεροι, για άμυνα.

ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΗΣ Columbia

15 ΜΕΓΑΛΟΙ
ΛΑΪΚΟΙ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ

ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΗΣ Columbia

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΣΕ 2 ΔΙΣΚΟΥΣ

Μ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΓΑΒΑΛΑΣ
Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΠ. ΓΚΟΛΕΣ
ΚΑΙΤΗ ΓΚΡΕΪ
ΣΤ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΓΙΩΤΑ ΛΙΔΙΑ
Μ. ΜΕΝΙΔΙΑΤΗΣ
Β. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ
Γ. ΜΠΙΘΙΚΩΤΣΗΣ
ΝΙΝΟΥ
ΠΟΛΥ ΠΑΝΟΥ
ΑΝ. ΡΕΠΑΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

28 ΜΕΓΑΛΕΣ
ΛΑΪΚΕΣ
ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΛΙΓΟ ΛΙΓΟ ΘΑ ΜΕ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙΣ-ΦΥΓΕ ΚΙ' ΑΣΕ ΜΕ-Ο ΚΑΙΞΗΣ-Η ΛΙΠΡΟΣΩΠΗ
ΕΙΠΑ ΝΑ ΣΒΥΣΩ ΤΑ ΠΑΛΙΑ-ΠΙΑΣΑΤΕΜΠΟΣ-ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ-ΓΙΑΤΙ ΘΕΣ ΝΑ ΦΥΤΕΙΣ
ΟΤΑΝ ΚΟΙΜΑΤΑΙ Ο ΛΥΣΤΥΧΗΣ-ΑΛΛΑ ΜΟΥ ΔΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ-ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΑ ΜΠΑΓΛΑΜΑΔΑΚΙΑ
ΑΡΓΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΑΡΓΑ-ΤΩΠΕΣ ΚΑΙ ΤΟΚΑΝΕΣ-ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ-ΣΗΚΩ ΧΟΡΕΨΕ ΚΟΥΚΛΙ ΜΟΥ
ΤΡΕΛΛΟΚΟΡΙΤΣΟ-ΝΑ ΧΑΡΕΙΣ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ -ΓΙΑΤΙ ΓΛΥΚΙΑ ΜΟΥ ΚΛΑΙΣ-ΦΕΡΤΕ ΜΙΑ ΚΟΥΠΑ ΜΕ ΚΡΑΣΙ
ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ-ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ-ΝΥΧΤΩΣΕ ΧΩΡΙΣ ΦΕΓΓΑΡΙ-ΤΩΡΑ ΚΛΑΙΣ-ΜΕΣ' ΤΗΝ ΠΟΛΛΗ ΣΚΟΤΟΥΡΑ ΜΟΥ
ΟΣΟ ΑΞΙΖΕΙΣ ΕΣΥ-ΕΙΔΑ ΚΙ' ΕΠΑΘΑ ΚΥΡΑ ΜΟΥ-ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ ΠΑΛΙΟΠΑΙΔΟ-ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΙΓ' Τ' ΑΛΓΕΡΙ - ΠΑΛΑΜΑΚΙΑ

ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΕ 2 ΔΙΣΚΟΥΣ

σε δίσκους και κασέτες

Columbia

ΚΕΝΤΡΟ «ΣΑΜΠΑΝΗ»

Αγ. Λουκά 45 Πατήσια
Τηλ. 2283440 - 2024480 - 8671444

λαϊκή, ρεμπέτικη, δημοτική
ορχήστρα

Τραγουδούν:

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ
ΑΓΑΘΩΝ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΦΙΛΙΩ ΚΑΖΑΡΑ
και το

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνική διεύθυνση:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

και κρασι χύμα...